

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حمد و ثنا دے ہنخند خدای تدبیر انسان ی پد شربد او بیان لورکا او تمیزی
ورکا لورویو انانو پد نقطہ او دنیا سرہ او خیل کلام پاک ی نازل کا پد افصح
بیان سر د پد ہنخند معجز او ابلیغ دی لہ کلام دیتو لوبلغا او قضی ستا بند او
پاسی دی ہنخند خاوند لہ پد بیلیدہ فستبدیل خاوند او نذبل بلبلور دوگر لہ
تشنیق دی دی پد انسان پنجوب و خبر و پالی او د ہری بلینج وینا
ملہ ہم دی درود نامحدود پر ہنخند پیغمبر وی علیہ الصلوات والسلام
پہ سو بدتی راہ بنولہ ہمہ را را رودہ

بیت

دی دی رہبر دکا ثنا تو تر دہ جار ہم
دی دی نامور د مخلوقا تو تر دہ جار ہم

خدای رحمتونہ دی وی ددہ پر اولاد او اصحابو پد پر اسمان د ہری

رہ ستوی دی اود پیغمبر دگوتھی خلان غنی کہ دوی توای ددین
سہ لار بہرہ عربہ ورکہ دای اود رحمت ور بونسکور

بیت

دیدی داسمان ستوری سخی دنیا ی لور پد لوری
تہید زحوبی کرد و بنانہ دوی دوی خوش بچانہ

بخاص کچہ د خدای رحمتونہ دوی نازل پر تلور و پارانو د بنی پر غور
ملگر یوا و ددہ پر لمسیوا د خاندان اما بعد پدی پودی چه وینا دانہ
غورہ خاصہ دہ اود نطق تاج ہخد دکرنا تاج دی چه خالق تعالی د
غورہ خاصہ آدم پر سرشکور کہ او پہرہ زمانہ کی خدای تعالی پر انسانا نہ کی
عزیز شاعران اود دنیا خاندان پیدا کرل بہ الشعراء تلامیذ الرحمن و گل سوا
اود دوی دنیا وی برکہ داسی خوبی دی چه انسان زین اشتراح پہ
موی اود خوب و زہ و مرہم وی زہ چه محمد ہونک سیم او پاصل پیتون
یقند بار کسبی او سم لہیر دہ چه پد و یلو د داسی وینا و بخت سیم او دپشی
اود دپشی ہی ہم دغدگار دی دادا دیر وقتونہ تیر سول چه ماغونہ بندہ بہ زہ دپا

شاعران

شاعران تذکره و کاتبان احوال سره را بقول کاندنم مکرز مانی مانه فراغ نه
 مرا کاودا بیله می پد زره کمی و پد سوه سکه پد پرقند ابرد ظلم اورد جنانو رجم سرت
 به او بیجا آرام نه درلود او نه فراغ گاهی به مغولو چپا و نه کمر ل او گاهی به دگر گین
 دستم سوران وه او س پر حق تعالی مورب خلاص کمر ولد بغو ظلمو شخ او فراغ سوه
 زری و نه ز مورب اوز مورب ملک حاجی میرخان علیه الرحمته دوی له قند ابرو یا سته
 او پینشاندی ددوی له جور آزاد کړل نوز ماز پر فراغ سوله اندوه او قلم می لر و ا

بمغه وقت پد زمانه ابرادی خبر سوز مورب د پینتخا دسترگو تور امام المسلمین و

ابن قاتل الرفضه والکافرین شاه حسین ادا م الله دولته الی یوم الدین بیت
 د پینتو پادشاه حسین بوتک پد ملک انوکمی دی دی لوی ملک
 در حاجی میر غنلی زوی سمنند خالق دلدوی سلطان داعمی

نوی زه و غو بنیم خیل در بارته او مانه دی تشوتی و کا او الطافی بنکار کا
 پد دا خله اراده پوره کاندنم او د پینتو شاعرانو حال سره را بقول کاندنم خله
 پد مورب پادشاه او د بنالم خیلو در پد سر شاه حسین خله الله ملله و سلطنته
 پینخه هم دینی وینا خاوند او د پینتو د شعر شو قمن دی نوما و غو بنیمه پد ژر ژر تر

لمی سی او د پښتو د شاعرانو احوال ټول کړی سی بنکاره دوی پر ماله د
 د یرو شاعرانو د پښتو احوالونه راټول کړی دی او بغه وقتونه
 زیدیم له وگرم یو شخ می دیرسبه حالونه اوریدلی دی او اوس بغه هوا
 لک الله په غوښتی کابزم ددی کتاب نوم دی پته خزانه خلک په دن
 مراغلی دی پر پته و او نو بنکاره خالق تعالی دی لقوله مسلمانان
 ن موږن د پادشاه سیوری دی تلوی او دایم په دغه کتاب چما
 او رځ و د بجه ۱۶ د جمادی الثانی سنه ۱۱۴۱ هجری
 د دو خزانو منقسم دی لمی خزانه په بیان د بغو شاعرانو پر چورا
 دوهمه خزانه په بیان کی د بغو شاعرانو پر اوس ژوندی دی
 په بیان لښ د بغو اربینو او بنحو پر دوو د پښتو زندپانه

لمی خزانه

د بغو شاعرانو پر پخوا تیر سوی او صوبه ته د دوی وینا دی بنکاره
 مشایخ قطب العارفین و زبدة الواصلین بابا هوتک علیه الرحمة

تولدی و او د تولد پلار بابا غلجی و رحمة الله علیه پر پخپل وقت کبش مشر گنل کیدی د پښتو
 بچک په التزکی دیزیدلی و په سنده پوری ۶۶۰ هجری کی او هغه وقت پر لوی سو
 نومی کا د خدای عبادت او په التز او سوری کبش د قوم سزار او بادام و نقل دی
 پر په هغه وقت کی به هر محل مغولو د لرغنه او پرغای ولوت کا و التز او اولان او کلا
 بری تالا کرل بابا هوتک چل قومونه را وتول کرل او د سره غر سردی پر مغولو شخړه بوتله
 پر دی جگره کی مغول تالا سول او د پښتو گونډیو دیر و وشرل ماته چل پلار داود خان
 داسی نقل و کا پر سور غر په دغه روح د مغولو په دینو داسی لجنه سو پر لوی شو
 د امر به برینا لکه کا په دی شخړه کبش پښتانه لبر او بی خواک و پر د سر و مغولو
 پښتانه را غله او اخیستدی و کا نو یو شو غنبتلی د بابا هوتک خپلوان و مرل بابا هوتک
 په لور پښتانه داسی بولوله او په غیشوی د مغولو تتر نه شیرل غنبتلیو میر و
 چه داسنده او ریلله په جگره تو د بدل تر شو چه سور غری د مغولو په دینو و لاره
 او تولى پنا کرل هغه سندره زما پلار علیه الرحمة داسی راته ویلی
 بیتونه

پر سور غر بل راته نن اور دی | | وگره جو راته پښور دی

پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 غنیلو تنگ کری دامو واردی
 پہ پیتھائی ی پلھو دی
 آدمراغی غنیلو ماسی
 توری تیری غشی ترلاسی
 زلمو پہ غشیو کری وارونہ
 ورو بانڈی کری چنل تترونہ
 زما دزلمو وینی بہیری
 میرٹھی مزغلی او تر ہیزی
 پینتو ہلی پرغرہ بنگ دی
 مہال دتوری دی دنگ دی
 زلمو پرتنگ خانوند مرہ کری
 دپیتھائی محلی ساتھ کری

ہم پہ غرنی ہم پہ کابل راغی
 مغل راغلی پہ تلوار دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 پرتنگ ولاورد پیتھاسی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دتیرو تیرو گراارونہ
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 مٹھکی او غرونہ پہ سر کیری
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 سور غری پہ وینو دوی رنگ دی
 پیرکلی کور بانڈی مغل راغی
 دینن پہ غشیو مو پید کری
 پیرکلی بانڈی مغل راغی

نقل دی چه بابا ہتوک دمغلو سر دیر جنگونہ وکرل اودار غنڈ او پوری خواہ
 ی وشرل او ہرکلاہ بہ داترا او مرٹھی غنیلو پیردوی یر غلونہ کرل او پد غرونو

به مغول ننو تل ابابوتک پر سپین بریری سو عمری نه او ایا کال و په سنه ۷۴۰ هجری
 وفات سو ذکر دکاشف اسرار شیخ ملکیار پر دبا ابوتک
 مشر زوی او تر بغه پلار ورو شته دی د قوم د مشرتابه بگری په سر کړه نقل کا
 هسی چه ملکیار بابا دیر غبتلو او قو تمند سړی و په جنلو کی بدله لسو تنو سره بد و په بغه
 سند پر ابابوتک وفات سو ملکیار بابا د پنځو ویشو کالو زلمی د هسی د ایل پر ملکیار بابا
 د سیوری په لټو کی دیر خپلوان راټول کړل او هلته دی کاریز ونه و کبل او خپل زلمی ی
 کښتو کړنو و کمارل مغول چه په دغو و دانیو غوږین سول پر سیوری ی یرغل دکا او د
 ملکیا بابا سره دیر سخت جنگونه و سول په دغو جنگو کښ د پښتو سین و رانی سوی او ضعیف
 و لار مرغان او بید و ب ته ضعیف هم و خا ته و انزی خوا ته هلته دی خپل زلمی سره ټول او بیره
 راغلل مغولی و شرل او سیوری کیا و دان کښ هسی نقل کا پر په سنه ۷۴۹
 هجری کی په پسر د ترنگ دیر دک سو په سختو نین و او په یوه میاشت کی پر نومو
 او خوارا ک غاری غاری بهیدی ملکیار بابا چه د ترنگ خند و ته راغی هسی سند ه
 سی و یلی اسنده د ملکیار بابا

ترنگ بهیدی د ترنگ بهیږی غاری تر غاری ه زما زگی خو خپل لالی غواری

که رسیده مروده + دترنگ مروده + خاوند دوح + چه در کی صومع زما نپله مروده
 که نیز دی نیز دی + نیز د بیلتون دی + نیزه نیز و رمی + چه ویر ژر می + چه غم ز بون دی
 که او رمی او رمی + چه زرمی او رمی + دا او رمی او رمی + د ویر نیز وند + بل ۲ میر چه زور دی
 خنخند یوسه + سپینی سپو بر میه + ورته و وایه + چه ترنگ مال کرم + ستاده خو لکنیه
 که خرو خرو + او بوسوان کرمی + بل ملیاردی + پانته لیاردی + سوبی جان آن
 نقل کا چه ملیار بابا دادا سندری و ویلی د خاوند چه قدرت ترنگ یو او بد لر کی مر او ای او دلته درود
 دیوی شنوی او بلی شنوی په نله او غز و لهن بند سو پر ترنگ یو بل جور سو سیار بابا هم
 پردی پل تر سو او خیل مقصد ته و اصل سو
 نقل کا چه یوه روح ملیار بابا
 د خیل تره توخی کورته و لار او د خیل تره زوی نور بابای ه لید چه غشی تیره ه غمید غشی پسته
 و کا چه تر بوز دا شکری بنه ویل د مغولو په جگړه کی ستا ملا تریم ملیا بابا دعا ه کرده و رته
 چه تر بوز تل سو بمن اوسمی و ایسی چه هر وقت به نور بابا په جگړه کی بری موند او ماته تی د بیجا
 په یادنده
 هسی نقل کا چه یوه ورخ د مغولو تارک پر سیدری راغی او مغولت
 د عیار بابا په کلا کی شرک نه و پرته له بشخصیتو نور بابا چه خبر سو شاری همان جهنم کورت
 ته درساوه او په یوه تنی مغول شمل او دیری مره کړل دا هتول د ملیار بابا دعا برت و

ذکر در مقبول سبحانی غوث صدق شایع شیخ فریبون سره بی رحمة الله علیه دپیتون بابا
 د کسی د عبد الرشید محمّدی و خاوند تعالی ده ته سبکاره کمالات او کرامات و رکری و د خدای
 په عبادت به نجت و نقل کاچه د پلاس په ژوندکی لار نصحت سواد و خپله اولاد و دوس
 راغی که کسی شخ غوری سرش ته او کله به ولای د غندان غزه ته او هلمته بهی خدای تعالی
 ستایه او ستاوخه او په کال کی به یو ور تلی د خپل تره بیتنی نیکه لیدنه بهی کوله او پسته
 بهی هم زیارت تدور تلی فریبون بابا د شیخ اسماعیل سره په د بیتنی نیکه نوخی د لوی او
 او هغه وخت په فریبون د کسی غزه غندان ته تلی لاسما عیل بابا په ده سپی دیر
 و شریک سبی وایي چه یو وقت فریبون بابا او اسماعیل د سرین او بیتنی نیکه په مخ کښی
 ناست و د دوی کور و د کسی پر غزه نو فریبون د پلار او تره لخوا په تنگ او مرخصت
 ما ذون سوا اسماعیل نیکه د اسی ناری و کړلی
 که یون دی یون دی + مخکی بلیتون دی + له کسی غزه شخه + مخی فریبون دی
 که وروږه وروږه + فریبون وروږه + تد بلیتون کړی + زما ویر ته گوره
 چه چی مرغی له + توری کړغی له + همزونی پاته + شخه شریک له
 د خدای د پاش + فریبون یاسه + چه پیر مونکری + زموږن کهول داری

زنده می رپیری + یارمی بلییری + بیاتون ی اوردی + نجان پد سو جیری

نقل کا چه اسماعیل بابا فریبون بابا بسی غبرگون و کاوه

تلاویح د فریبون بابا

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له ضیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهگی مری کی
 ندریریزی که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می دی خج کلانه
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

بیلانده ناره می و سو چه کور بانندی
 له ضیلوانه بیلیم چه سو سترگو
 اسماعیل ستانا رومی زهگی مری کی
 ندریریزی که می بیانده ستایادی کی
 شه محمد چه از بزدیون می دی خج کلانه
 ستای یاد بچی وی بس زنده و سوخته

نقل کا چه فریبون بابا و لار چه مرغه کی میشت سو او هله ته هم وفات سو چه کال هجری
 و ۴۱۱ و سو سته ی زامن هم چه غوره کی او سید له او کا سی اولاد بیارته
 و لاسه د کسی غره او پشین پد لتو کی میشته سول او د کند او ز مندا اولاد و نه چاره
 سول او لاس ل دنگر بار او خیر او پینور لقی ی و نیولی

ذکر دقه و قاله اصلین مظهر تجلیات الهی شیخ متی خلیل غوریاضیل سرمنی علیه

الرحمة الله الولی شیخ متقی د شیخ عباس زوی و پد عباس د عمر اوی د خلیل زوی د خلیل
 د غور یا غور یاد کنده ابن خزینون زوی و پد حضرت سونجی قدس الله سره له زو مشو شخ و
 زما پلا م علیه الرحمة و ماته داسی نقوه کا پد د خزینون علیه الرحمة مرگ پد مرغه کی و
 او اولادی هم پد امر غسان او مرغه او پینین کی سره پیاره سول خنی در برول د
 بزوب او کو بزک غر و ته او امران او حسن د شیخ متقی درونه پد پرخه غره او سیدل
 پد ورته د مشرور و ور پد نامد مشهور سو د خواجہ امران غرا و بی بی خالا دودی
 خور پد پینین کی و پد هوری ی زیارت دی یو بل و روری و پد گرام کی شیخ دی
 نقل کا پد شیخ متقی قدس الله سره پد کال هجری ۱۰۲۳ ھ زیورید لی و او پد عمر د پنجه
 شپیتو کالو د ترنگ له دوده پد غایه وفات سو او پد پرخه غونوی لوی شیخ دی پد
 کلات باله سی نقل کا پد پرخه غونوی شیخ او بد زوی او د لی د لی پستانده او اولاد د
 پد پد دوی دده زیارت ته نقل د ترنگ له دوده به ی او بد و رسه و رلی یوه روح
 شیخ محمد زهر دده مشر زوی دده پد زیارت کی دغه دیر تبری و که ی نقل د متی بابا
 له قبره سره نزدی او بد مراد غور خیدی او هسلته بهانده پینه پیدا سو د او بد تر
 اوس هم بهیری او زایرینیا حکا چینی نقل کا پد شیخ متقی بابا لوی زرا بد او عابد

او پر خاوندین سری و دده اولاد و لارل او پد پینور او بدنی کی میشته سول او بلته
 له دوی شو لوی لوی ستاندره و قبل شیخ زهره شیخ امران شو روایت کا پر شیخ متی بابا
 لوی عالم او دین مرشد و پد غنمان کی یو کتاب و کنبلی پر نزم ی و د خدای سینا
 پد غن کتاب کی متی بابا چیل شعرونه هم و کنبل او اسی سا جاتونه ی و ویل پر درونه
 ی و ویلی کول دغه پر شرما چنده پلاره او مریدی و پر نقلی کا ندم

شعر

پر لوی غر و هم پد و بنته کی		په لوی سهار په نیو شیو کی
پد غن بوغ او پد شیلکو کی		یاد ویر تر لوبه شیلو کی

مول ستا دیا د ناری سوری دی

دا ستا دینی تنه اری دی

جندی زرخون که پد بید یادی		د برینا خواته پد خندا دی
ترنگ چه خردی پد ژمادی		دا مول اغیز دینی ستا دی

موله بنکلال دی ستا له لاسه

ای د پاسوالو پاسه پاسه

یاد سپو بزمیه تنزی و رین دی	کد لمر سو بنانج ی سپین دی
لکه سندهاره مع د سین دی	که غردی بشکلی پر تمین دی

شاد بنگلا داپوشده ده

دای یو سپکده ننداره ده

دشرفند و بزمی بکنس چلیبزی	دلته لوی غرونه زر غونبیری
سترگی لیده و ته ی بسینبزی	بورلوی شاه خراگر بیری

لوی خاونده توله تده

تلد نری په بنگلیده ی

بنکاره ی لور پلور کمال دی	خاوند بنگلی تاجال دی
تادقده رت کلمکی شال دی	کده و رنج که شپه کد پیری کال دی

شاد لور و نو یو رناده

دلته پر بومره تما شاده

سوی دمشق پ سو خنداوردی	نرپه می داستادینی کوردی
بیلدی بیخ دی و کر ی پوردی	رپه ی و تاقده تاپروردی

ستا دجال پلید و بنا ددی

که ندوی دغز نور به یاد دی

ددی نری په عشق سمی دی		په غزه کی ستا عشق شیلکی دی
ستا دجال خری برشی دی		که غمت که وور که پنهنزی دی

چه پردیانی سترگی پیری سوی

ستا دجال په ننداری سوی

تیاره خیره و لوقل عدم و		نه هسک نه محک و تور تم و
ستا دجال سوچه پر تم و		ندا ابلیس شی آدم و

په سو بنکاره ^{ری} بنکلی دینا سوه
 د پنخ پر لوری دینا سوه

د بنکلی حج په تماشا سوم		مزه چه خرنند پیری دینا سوم
لجنلی سستی را جلا سوم		ستا پر جمال بانده شی سوم

په ژمی اژام په بیلتون دی

بمه پردیسی بل می تون دی
ای بهای

د کړو

سورہی می اور ی غامی غامی غامی	و گریہ ولی متی شاری
چیل تون او کو برو کل مزای	شہ غوامی شہ ای شہ باری

چو منی چہ بیل سی بند خواسی
تلی دین پہ لور شہ امی

نقل کا وہ سی چہ شیخ متی علیہ الرحمۃ کتاب دغذای سینہ بد تل ددہ پر بدیرہ پروت و او کو برو
بد ہفہ پار کی بوغول او ہر چاہ ویل نو بری ژری ل ہفہ وقت چہ منول را غفل ہفہ
کتاب ی واخست او دور مستہ نسوہ شہر کندہ پر شہ سو

ذکر د جهان پہلوان امیر کروا زوی دامیر پولاد سورہی غوری نقل کا مذہبہ الواصلین
شیخ کتبہ متی ذی غوریا خیل چیل کتاب لرغونی پستانہ کی چہ دی نقل کا لہ تا یخ سورہی
خجہ چہ پہ بالستان ی تلی او صوند لی و شیخ کتبہ علیہ الرحمۃ ہسی و ای پی بد تا یخ سو
کی را وری چہ امیر کروا دامیر پولاد سورہی زوی و چہ پہ کال ۱۳۲۲ ہجری دغور
پہ مندیش کی امیر سو اوجہان پہلوان ی بالہ و ای پی دغور کو رتوند او د بالستان
او خیار او قمران مانی او بر کو شک کی قبول وینول او در سات لہ سہول ی
پد خلافت کی دیر لو مکونہ و کرل نقل کا چہ امیر کروا دیر غبتلی او پہلوان و پد پورہ

تن له سلو جنجا وروسه جنگیدی خدی نو کرو با له پرمعنی ده کلف او سخت واپی په
 امیر کروی به په دوی نه مین درو کی واده پته ی ماخی درلوده په کتبت دنده یس پشان
 و او په دغه خای کبری بنکار کاوه او عشرت پتایخ سوکی کی راوړی په دا امیران له پیر
 پخو او باشان او بستکی و او د هغه سورانو می له اولاده دی په دسرا له پسته و
 امیر پو له دپه هغه دعوت کی شریک و چه ابو العباس سفاح دینی امید مع جگړه کی له ابو اسلم
 ی هم مرستی و تاریخ سوی محمد بن علی البستی داسی کبلی دی چه د عباسی دعوت چنگو کی چه امیر کروی
 دیری سوکی و کړلی نو ی د ابیتونه وویل چه ویاړنه ی بولی هغه دادی په شیخ کته علیه السلام
 تاریخ سوکی را نقل کړی دی

ویای نه د امیر کروی چه پهلوان

زه یم زمری پردی نری ملا اقل نسته	په پهنه و سنده پر تنما او پر کابل نسته
بل په زابل نسته	لما اقل نسته
غشی دمن می چی برینتا پر میره منو باندی	په ژوبله یو غم یر عالم پر تبتید و نو باندی
په ماتید و نو باندی	لما اقل نسته

زما د بریو پر خول تا ویری بسکت نمنه و پویای | د آس سووی محله ی بوردی غرونه کا ندم لکای

کرم ایوادونه اوجار
لما اقلنسته

عرج و با بیان و تخار بولی نوم زما په اودوم

لما اقلنسته

دجیره الود پر شونو نم تبتی پلن رانخه

لما اقلنسته

پاداری سخی لویاوی دکول دسور و لیه

لما اقلنسته

دوی پوادینه بنده باهم بنده روزنه نوم

لما اقلنسته

نمی زما د نوم می بولی پر درج ستا سوال

لما اقلنسته

زما د توری تر شپول لاندی دی بر او جروم

زه پیشه ندویم پر دم

پرمهوزمانشی لونی داری دین رانخه

بر پی ندون رانخه

د زونج سو بهی د توری بیخ سور و کره

ستر می تر بور و کره

ضپلو و گرونه لور پر زویند لوم

قلی و دند لوم

پر لوی غرومی وینا دومی نه پنجه و پیتال

پورن شو شپو میاشته کال

شیخ کتبه علیه الرحمة تاریخ مور نقل کاچر امیر گروه عادل او ضابط او دینی وینا خاندو

ده بهر کله شو دند ویل پیکال ^{۱۵۴} سده هجری دپو شیخ بیچکو لیس می سو و تر دد و روسته

ی ندوی امیر ناصر ایوادونه ضبط لول او د غور او سور او بست او زمین داوور پر فکلو

خاندو سو

ذکر شیخ اسعد سوری علیه الرحمة
 شیخ کتبه پکتاب کی در غوغی پستانه تیایخ سوری
 بی نقل کا چه اسعد سوری پغور کی اوسیدی او هلتد سوری خاندان پادشاهی کی دیر عزت مند
 و شیخ اسعد محمد زوی و پیر پلال ^{۴۲۵} هجری پد بغین کس وفات سو شیخ اسعد
 علیه الرحمة دیر بنده اشعار ویل نقل کا چه سلطان محمود غازی پغر باندی دایر محمد سوری رحمة الله
 علیه سرد جگره و کوه او پد آهنگران کی محصور کا پدی وقت شیخ اسعد هم دآ بنگران پد
 کورت کی هفت چه سلطان محمود علیه الرحمة امیر محمد سوری دینو ابندی ی بوت غزنی ته
 نو امیر محمد سوری پد خورازره و راد عادل اوضابط امیر و له غزنیه د بند مر سو شیخ اسعد
 چه دوست و د امیر محمد سوری پهر گکی داسی ساندی و ویلی پدیوه بولله کی چه قصیده
 په عربی ده
 و کذ فی القصیده

ز مولوی هر گل چه خاندی چه بهار
 ریشه یی پانی کاندی نار پزار
 دیر سر و نه کاستر خاور د لاندی زار
 د بی و ن لودینی توی کاندی خوشخوار
 لاد کوبدی داری تیرو جبار
 رستان شنی صغلا کاند کا پزار

د فک لچارو شه و کرم کو کار
 هر عشقول چه پدید یا غوریده و کار
 دیر سخنند و فک پشیره شنند کار
 دو اکن لسه نول پریاسی مری
 چه لبرعدی زمیری پی زنگلو کی
 هم ی غشی سکینی دال د ژوبور

چری ملاوی نکویری بغتلیو

پیوه گردبنتی پریباسی لبرمه
 تیرتی شه ظلم کاندی ای فلکه
 پویر ترلو لور نگیری پزیره لاراپه
 بیج روغی می پزیره نسه ساله خوره
 له تیر پودی اونبی خاشی له اور محیو
 بند لاس و اضلی لخور بند لوری
 بند زره و سوخوی په بیجا بانڈی
 بنه وصل گری مین لب مینه
 ساله لاس دی پراته ژوبون گری کا
 کله خوشی کاندی مراندی دزی کیو
 کله تکی و اچوی پر نان و لیو
 کله غور سوخی و اکمن له لور پلاز و نو
 ز موجودیر زره و لودنن یا و غشی و دشت
 پر سو رو بانڈی ویر پر پوت لیا سه

دافلک پر و کاشه کا بی گزایر
 ندی غشی نه لندی وی ندی سپار
 ساله لاس ندی بیج گل بلیه خا
 پر نسلو او سو دی دغم ناتار
 بیلوی په ژر اژره مین لیا ر
 چیمی ژاری پورت ورت ساله شمار
 بنه ملا گری لبی و زولو له ترار
 بنه پیر لویزی له گردبنته له مدار
 بنه در ملی تپونه د افکار
 هر پلوته تپی زره و نه چچار خار
 کله تیر باسی و گری هو بنیا ر
 کله شیر گری گریوان د مخنی چار
 کله کبشینوی چنار و کی با دار
 و دشر و بلله په دی غشی هزار
 محمد و اکمن په ولاری پیل دار

یو وار سو ایس پلاس د میر شمنو
 په سماوی ودان آنگران و
 د محمود د ژو بلور پلاس کسبیت
 تنگ لیلوره قید مینه ده خلکه
 سر زوی غوره خاوری هویره کا
 پدی ویر د غور وگری تور مخزی سول
 گره شاخی رضی او بنی لوی غورون
 نه بنه ز غور غور د بید یاده
 نه غورول بیاز غوریزی بیلایو نو
 نه له غور بیاراجی کاروان دینکو
 د پسرلی اوسه تودی او بنی توینه
 د اید شچه محمد ولایه له نریه
 نه بنکاریزی هغه سور د سور پلوتو
 چه به بخلیو په تنخا پکی خند له
 هغه غور په دیر ناکار دواکن کسبیت
 لاس د مات سه ای فلک چه دوکا

اشغال ی وکر قبر له بلوار
 په تیکند و پر دست جهان او تار
 چه غنذ قدی با تلی په تلوار
 سدی و الوتله هسکه پردی لاس
 دن مرید بیرو کله وی توار
 پدی ویر نا تیاره سوله د بنار
 داکر دنگی ساندی لی پشور بار
 نه د زکیو پمسادی کمتبار
 نه باجی بیاصیده کا په کهناس
 سزا درومی غورته بیاجوی دشار
 مرغلری به نیسان نوری شمار
 چه ویرندی سو غور لوتل سو گوار
 نه طلیزی هغه لمر پردی دیار
 چه به بیغلو کا اتن قطار قطار
 هغه غور سو د جاندم غندی سورامه
 محمد غندی زمری د مرینی بنکار

ایرین

ای دغور غمناز پر شتر سنوی غبار
 لاندی بانڈی سپر ورک سی دا شعار
 پر شوک نگر سی پہ نری بانڈی قراہ
 پہ نری بہ ندوی ستا عدل سا
 ہم پر ننگہ دپہ ننگہ کا خان جبار
 ہم بویاری ستا پنوم ستا بہ تبار

شین زورگی نلک ولی لا دلا ری
 محکمکی ولی پرین دلو پیر لوزی
 پر زمری غندی واکن ٹی لچمان
 مسخ پتای محمدہ دغور لموی
 تہ پر ننگہ وی ولای پتنگ کنوی سوی
 کہ سوری دپتنگ میر کاندی دیر سول

بیجنت کنس دودہ تون زغوب و اکندہ

ہم پتادوی دیر لور د غفار

ذکر دینکارندوی علیہ الرحمۃ پر دغور و پوہ سپدی پر شیخ کتہ متی نری
 رحمتہ اللہ علیہ کنسی دی پکتاب لرغونی پشانہ کی پر پیاریخ سوری کی دی پر بنکارندہ
 بیستہ دغور و اوکلہ کلہ بہ پیخزند او بست کی ہم ادسیلی پلاری احمد نو مید
 دغور دینروز کونہ کو لندال و بنکارندوی د سلطان شہاب الدینا و الدین محمد سلم شنباک
 بیادشاهی کی محوز او درناوی خاوند او بیغدہ وقت پر بیغدہ سلطان پر بند برغل کا وہ
 بنکارندوی پر شاعر او عالم سوری ہم د بیغدہ سلطان پہ لبروکی و او ہسی
 وایں پر بنکارندوی پمدح کی د سلطان محمد سام او سلطان غیاث الدین غوری

دستای قصیدی لری پر بوللی دی محمد ابن علی وای پر بست کین ماده دلو لغو غت
کتاب ویدی اوده بخد شخی دغه بولله پر د محمد سام علیه الرحمة ستیند د کبند

القصيدة في المدح

بیای و لولنل پد غرونو کی لالون
طیسان زمردی و اغوشه غرون
مغیر و بانڈی و بنکلل بنون
زرغونو بنو کی ناشی زلمی جون
ہسی و گانل غتو نوسره پسولون
پچھلا سی سوه رائد خیارہ بنتون
چہ پر ہسک باندیلدی سپین گلون
لکہ او بنی دین پد گر پوانون
لہ خو بنید سروہی لہ سینگون
تو ار اغلہ لہ ختند کاروانون
پر تی مگر میج سو پد پو کرون
دج بیدا او غنی کر لہ جنون
کبج چونی پر پد بن و کابونون

پر لی بنکونگی بیا کرہ سنگارون
مخلد سند ر بنون شد غنی شنی سوی
دنیسان شاطلی لاس و مجید و دی
دغتونو جنوری خاندی وریدی تہ
لکہ ناوی پر سور تک پد تندی و کا
مغزلی پر اور و خونو لید
زرغونو محکو کی حل کا لکہ ستور پد
سپینی و اوری و یلمیدہ کاندی بہیری
بر پلورنی والی بہاند خاندی
ہر پلو دگھو و بزم دی لوللی
دیسج پد پو ہر و روزن بیاوند
لہ سرو خوا روی آغلی گل راویست
سری جاجی پر راست کر لہ اشکر و

پد برینا چه بنام د چونو لغو بیده سی
 دز لھا تا پی مغلی دی پر بند یو
 دیو پلو حوج سور کړی پسرلی دی
 د بندار و پد تیر غرون سپین د پلنگ دی
 پنورختک غورنگ لغوی خلگونه باسی
 بند چو نهی پستاید د بند یو موها سی
 د شنب د کهاله خلی لمر دی
 د بندو اوروی درست ایو او د غورنگ
 پزابل چه دبری پرنیلی سپور سی
 نهی شوک حوج تدری د میر شمنو
 د اسلام د دین شهاب د نری لمر دی
 هره پلا چه دی پر بند و سندر غل کا
 چه پسرلی چه ی تیزون په انگ و کا
 نه به د تلخی غندی رون ستوری پد سیک خلی
 نه به راهی جگر د سینا پلوری

تو اچندی سره پیودی اشکنون
 لکه پخلید غتی کاندی مکیزون
 یو د بل پخاره اجوی لاسون
 چه پرو او رو باندی حل و کالمرون
 لکه شن باقی شبا کاندی سیندون
 بند حور سم د سلطان پخصتون
 د پسرلی پدود و دان لده رغون
 له قصداره تر دیلی یو نون
 پلا هوری د میرانی گزارون
 نهی توری تده تینگری کلک داون
 تور ستهان ی کر نا پ بجا دون
 لونی توره نری چه شهابون
 خار خار تری سولل د زون
 کوشه پور تدمی لغوزه دیر میرون
 نه به نری شوک د هند خاره بهرون

به شوق زلمی دغور سره راغونو کا
 یو خواه ند شهاب الدین دی پوی و کا
 په جو پو جو پو جگرکی سید تیون کا
 نن پسند بانذی تیر سوزی برخل کا نذی
 چیان سیندی هم لواره ایلائی کا
 پهر کال آهک دده بندر اعلی کا نذی
 پینتو تخا بنجلی زلمی په زغلی سنده ته
 زرغونی ختی اغوستی وی دی خرونو
 بر گه سنج چه لمر شر کیری له خا تیسری
 که بر میجو وی که غمده وی که بر مل وی
 د شهاب جگرکون به ند کینینی لر غلو
 زمری کله کا بی خان که بر غلگر یو
 یا به جنگ کا دبر یو رنپی پهنده کی
 یا به وران کا بود تو تون د بمبینو
 پر نواوسی ته دل دین شهاب

د دوا تو سوری به پوری کا خلون
 په بر لوری هر ایو اده بر خلون
 چه د غوز بادار میحت و کا ز غلون
 په پر تمی زمری سیردی په زنگلون
 پر او ب و و سیری د غوز یا نو سیده ایرون
 غوری وی په تشنه و خیل پاسته سامون
 نو آ غلیده پیغلی کا نذی اتسون
 بته بید یا هم پیو للی وی خانون
 شو چه یونکا دلوید میخیده چخندون
 که لرمل که لمر لویه که تر ملون
 ند به پیر سیردی د ازلمی خیل بهیرون
 شوی نکات متون و بر سیرون
 یا به پیر سیردی هم پدی چار سرون
 یا به لبره کا نذی پیو سوا او اودون
 نوم دل ۵۵ پر دیرج په خند لون کاسی

خوراندی ساپتوره دهنده لوراید | | شوچه نست گرمی لدریزی بود تو نون

ساپزیرمه د خاوند لوی خجتن وی

مور نو ساپرسته یونده شوچه یون

ذکر ذبده الفصحاء ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمه الله علیه
 په لرغونی پیتانه کبزیسی حکایت کا شیخ کتدر رحمه الله علیه چه ابو محمد باشم د پلمند
 په سروان په ۲۲۳ هجری قدسی زید یاری او پد بست کی لعلما ارضیاتی
 لرستند وکره او وروستد و در پیراقی یطوطو دیو لو ائمه شیخ صبح وکره او ابن خلاد
 چه خرگنده په ابی العینا سره ی په بغداد کبزی غرونه تیر کر کی اوله هجری د عربی بلاغت
 او اشعار و لاسل او په کال ۲۹۴ هجری قدسی له عراق بیارند زنی دری کال وروسته
 په بست کی وفات سو نقل کا چه ابو محمد پیری او فارسی او پیتو شعرونه ویل او هجرت
 چه دده استاد ابن خلاد پیر کوی وند سونودن به بی خدمت کا او د هغه شیخ بدی خوا بزه
 شعرونه په ادب کی د عربی او دریدله ابو محمد بحر بی شیخ په پیتو دخیل استاد دیر شعرونه هم
 رار مرولی دی ابن خلاد چه یو ظریف او ادیب سری و پیوه شوی درهم سالی دی
 او ابو محمد هغه شعرداسی په پیتو را امه ولی دی

شعر

دخاوند پلاس کبش نر او در همون
 در هم خاوندان تنه کی پویه -
 پر نری کی پنخو پیش ندون
 داویناده رشتیا مینه له رشتون
 نوزروایی داخو سوخی دی تیزون
 در هم دخاوند بر خای پر تمون
 ده وسله که شوک پکانی قانون

تر هم بنه وینا کاندی پیری ویند
 ژبور ورله ورسخی وینای اروی
 که در همی ضنی ورک سوسی نسلی
 که بوی سوسنی و بولی خلق و بی
 که بی وزلی و وریسی رشتیا جنبره
 بود در هم بندی هر چاله لوید بر خه
 در هم ژبه ده که شوک ژبور کیرتی

نقل کاچه ابو محمد پد پشته یو کتاب کسلی وچه په سفد کسلی د عربی استخاره فصاحت او
 بلاغت بیان کړی واد نوم یو د سانو و بزهد

ذکر د عارف سربانی سربان الداعین شیخ تیمن رحمة الله علیه زما پلار
 قدس الله سره کتاب دبستان الاولیاء چه شیخ المتاح دبستان بیخ کسلی دی پکال
 ۹۵۶ هجری قدسی داسی نقل کاچه شیخ تیمن د شیخ کاکری علیه الرحمة نر و خله
 چه دی د غوربری نواته و لاه او سلته بیشت سونو خلقی اولاد داس پکا کړد کسلی

مشیری

نشتمیری خویده اصل دوی دکاکر اولاددی اوتیمین رحمة الله علیه زاهد اوعابد اوولی و
 نقل کاچه کاکر بابا لاروندی و تین لغوره راعی اوپوروب کس دکاکر بابا میدندی و کیه
 بیا و بی او پکچران کس و اوسید او دغلا و این حسین شام پزماند کس دفات سو
 دتین بابا دغه شعرونه زما پد رنه بستان اولویا و تخی نقل کول اولاله شخ و اوریدل
 شعر

گیبج زکاد لمر خیره سو ه زما پکچر دویر تاره سو ه

د بلیتون ورح تورده تیاره سو ه

ربغ سونا شاپه چه بلیتون راعی

زیره می لری ویرینی شین دی پزیا شاره شه ناورین دی

زرغون له او بنومی سادین دی

پنول نویزوم چه تا خون راعی

ندبه بیایم ندبه بیای راسی ندبه تیاره شپه زما رناسی

ندبه شهی راته پخلاسی

بلیبزی پیری اوس دیون راعی

دقتبستن پارودی هیرمی نذکری آغلیه مخ په پد یا نذکری

اور بل دی پرینو دی واتدکری

پر ما دبل اوسر کر وون داعی

ذکر د کاشف اسرار عرفان شیخ بستان بی شیخ قدس الله سره العزیز زما پلار علیہ
 الرحمة لقد ما تخریت کا په شیخ محمد بستان په قوم بی شیخ و پد سنور او کی کور و دده پلار
 محمد اکرم رحمة الله علیه هم د خدای ولی و او د سنور او کی راغی بلنمده پر غایر په پیوه کور د لده
 بس او سیدی او د خالق په عبادت به اید و نقل کا شیخ بستان له پلار د دیر فیض و موند
 د پد طرانی ولای هندوستان ته او هلته په بنلو پینار گزیدیدی او آثار د قدرت بهی
 تماشا کول او بغه وقت پد وطن ته راغی په ۹۹۸ هجری ی د اولیا و الله په بیان
 کتاب د بستان اولیا و ایمنی او زما پلار رحمة الله علیه دغه کتاب په سنور او کی
 کبش د حسن خان بی شیخ په کور کبش لیدی و پد په دی کتاب کبش شیخ بستان علیه الرحمة
 د دیر و پینتر اولیا، حالونه او کرامتونه او خوارق دعادت کبشلی و او دیر دیر
 اشعار هم را نقل کیری و لنور و شاعران و اولیا و چلو شعر و شکر دغه شو ما د چیل پلار
 له خوئی و او ریدی پر د شیخ بستان رحمة الله علیه دی
 شجر چه به لدی بو لی

اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 دینی اور وی زما زوگی وریت پہ انگار کینا
 خود بدیلیرم چو می زوہ پر تامقون کینا
 اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 وکد نظر زما پر سال پر پرت رنخو ریکه تل
 لزو می قاشقی دینی سو در چو نوحیل سید تل
 اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 له در دسوز تل ناری او غلبی و همه
 یو آن می چیری نہ آرام نہ تیکا و نہ دیم
 اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 د خوب و زرع بحال تہی ای باد آسگان
 دخیل عزت پر وی بستان تہ کرہ و بہر شند

راسہ گذر کد پر ما
 بنی تار و نار کینا
 خان می زبون کینا
 راسہ گذر کد پر ما
 پوسر ناسو سید تل
 پہ اور جلیل سید تل
 راسہ گذر کد پر ما
 کربوی سوئی و سید
 مزاحت کرند میریم
 راسہ گذر کد پر ما
 می دی دزلو ہمراہ
 کرسی لہ ناہ گواہن

اوسکی می قاشقی پر گریون یو وار نظر کد پر ما
 راسہ گذر کد پر ما

ذکر امیر انصاری شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ
 پڑھ سہ پہ دی چہ کامران خان ابن
 سعد خان پینہر صفا کتب پہ ۳۸۸ شمہ سجوی قدسی علی صاحبہما التجدید والصلوۃ والسلام کی کتاب
 و کتب چہ کلید کامرانی نوم و پدی کتاب کامران لکتاب د شیخ احمد ابن سعید اللودی چہ
 ۶۸۶ شمہ سجوی کی کتبلی و لومہی اعلام اللو ذکی فی اخبار اللودی دی ہی نقل کا پہ شیخ رضی
 لودی د شیخ حمید لودی و راج و چہ شیخ حمید پھلان پاپا سو نو ی ضل زورہ پستخا تہ دلیری
 چہ سخو غہ خلق دا سلام دین تہ راوی شیخ رضی راغی دودہ کال و کسی بجز و گرنہ یہ ادہلتہ
 ی دیر مخلوق سلمان کمرل نقل ہس ہانف د شیخ حمید زوی پھلان کتب د ملاحظہ لدا ستا نحو
 سرہ کتبست اولادہ کی تھی د الحاد ادا سما عیلی فرقی عقاید زدہ کمرل اد و گرجیدی
 ددوی پہ اعتقاد اولمحد سو چہ شیخ حمید رحمتہ اللہم فات سونوی پر خای دفتر کتبست
 او داحاد تریج ی غورہ کمی او قرا مطہ ی راوتل شیخ رضی علیہ الرحمۃ چہ سو چہ سلمان د
 خیل ترور رضتہ ی داسی پارہ کی و سنبل ادوی ستون

پاسر کی

دالحاد پلوردی تر پبل	نکوہ دی زمرہ کوراوہ
موز روئی پہ نہ پارنہ	تا پتور و تو رادہ
لرغون و لی گرد ہیدلی	چہ دی گو سنی الی ادہ

سېغه گره دی اوس آره که
 لودی ستا پنا مه پیک سو
 لفر ندوی له کهبال
 زهر بر غاده تاله گره

چه پلرودی رن او ه
 که سر شو مو درناوه
 لودی نیسی په کاوه
 دور خلوی پد ساغاده

شیخ احمد لودی سی نقل کاچه لفر لودی سی د شیخ رضی رحمه الله علیه خبر کون ده

دالحاد پتور تون سوم
 زما د بنده سی تورا کی
 له اسلام نه تر پلیم
 گره می سغه لرغونی دی
 د اسلام پر بسک به ظلم
 دلودی نوی سنتی پیم
 قرانی دین پر دایمی
 دای تورا تاسی درد هوی
 ه د بسغو دیناوی مغز ه

زه لرغون خو ملحه نسیم
 که ملحه بیم د دیندیم
 تورا نو شخه پد تر پلیم
 اوس هم گره پلر غوندم
 د تورا نو ته تیاریم
 د حمید له لوری کهبالیم
 زه گره په آره ایم
 زه من ستاسی پد تلدیم
 زه لودی میله شو زه ایم

غفر الله لما ضلین ورحمة الله علی الذین انقصوا بحبل الله المتین

ذکر و مقبول را با شیخ عیسی شوانی رحمه الله علیه
 لغت اهدا کردی نویسنده سخن افغانی کبش پر پر دوسران دجهایک پادشاه
 ی و کبلی پر شیخ عیسی یقوم شوانی و او پد دالمردی سکونت کا او دشر شاه سوری
 پد و دان کی ژوندی و هسی وایی پر یشر شاه تد خلقو وویل پر عیسی شراب خوری
 کا شیر شاه نطق و گمارل پر دلا سوسی او د شیخ شراب و یینی پر راغلل شیخ پچنیل
 کور ناسته زو صراج او پیاید ورتد پراته ده خوار می دپادشاه سرن پر راغی وی ویل
 ای شیخ پدی پیالده کبش تر خوری شیخ ویل راسد ته هم ی و خوره میری پر صراحی بیکه
 پر پیالده کی شیلدی راتوی سوسی دلا سی او دغه حقیقت ی پادشاه تد بیان کا
 بعزت الله کبلی دی پر شیخ عیسی رحمة الله علیه لوی ولی و او د خدای پتو جید کی بنه
 مشو ند په پنتو او فارسی او د بند وی ویله د پنتو یو شعری دادی

پچنیل کارگری پچنیل انکارگری
 تخو تادری په صفتو نو || کله باد ز بیم طله می خوارگری
 کله می نوزگری کله می نارگری

عیسی پیران دی پدی شیونف
 کله می یارگری کله اغیارگری

دیو دا

ذکر سلطان السلاطین سلطان بهلول لودی علیه الرحمة الله الولى
 پد مخزن افغانی کنش نعت الله رحمة الله علیه سی کنلی دی چه ملک بهلول د ملک
 کالازی و پد سنده و ستان ی و سلطنت لوانه که کرده او ده چه ملک لودی
 طایفی تخته و نیویری زمانی دی لودی تیر سلطنت هاپه ندر کنش ملک بهلول پ
 سر سنده و اسلا مخان تروفات راهی استقلال و موند او تر جنگو پد و در سنده
 پر دبی قطعه اوسکه و دبله پانی پیت اولاهورا د پانی زو و سارا و ناگوری
 د هتان تر ضند و پوری و نیول او د سنده و انود را چه مانو سره ی سخت جنگونه د
 او تده دیرش ماله ی پرنده و ستان سلطنت و کاد و دیر عادل و عالم پادشاه
 پکال ۸۹۴ هجری قمری وفات سولده پد و ای

بشت صد و نود و چهار رفت از عالم
 خدیو ملک ستان و جهان کشا بهلول

د سلطان بهلول علیه الرحمة وفات پد تبه و جلالی قصبه کی و او محمد رسول
 هلا تو ان هوتک پخیل بیاض کنش سی کنلی دی چه پد سنده و ستان د بر ستا پیموسم
 خلیل خان یانزی سی رباعی اشاره او د سلطان بهلول پادشاه
 پد محمد کنشی و و یله

رباعی

ضمی اوریحی ژاسی له پاس
کو یله بونخ کابلیتون له لاس
په بغه لونی کو بر پچول ستا
دا هر سبا کاستا ز صوبه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه په داربای د لغو بده پجواب ی داربای سمهستی وویل
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزغون کرم په درکه راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خول می د عدل په درو روون دی
جهان بز یب بوی ز مال له لاس

ذرد خان علیین مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزنگ پخپل بیاض سی کنبلی دی په خوشحال بیگ دشهباز خان
تله زوی و چې په ۱۲۲۰ لمه هجری پیداسو او د امان خوامرینی او غبلی و
خوشحال بیگ شو کال په بندهستان بنده و او بیای له مغولو سره ویری جگری وگری
او د اورنگزیب پادشاه سره ی تر مرگ د بنمنی وکړه او په دغو تاوکبشی مر سو نقل
کا په خوشحال خان بیگ د خټکو سرداری کړ له او هم ویری زامن ی درلود
په لټول شاعران و او پخپله خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لریده په دده

رباعی

خضری اوریحی ژاوسدی له پاس
کولید بوخ کا سلیتون له لاس
پد بغه لونی کوهر پچزل ستا
داهر جبا کاستا ز موبنه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پیر داربای د لغو بده پجواب ی داربای سمهستی دو یله
رباعی د سلطان بهلول

مک بزغون کریم پد درکه راس
گوره اوریحی د داد له پاس
خول می د عدل پد درون دی
جهان بزریب موی ز مال له لاس

درد خان عظیم مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزنگ پچیل بیاض سی کنبلی دی پیر خوشحال بیگ دشهباز خان
تقله زوی و چه پیر ۲۲۰ هجری پیداسوا او دوشان خزامرینی او غبغلی و
خوشحال بیگ شوکان پیر هندوستان بندی و او بیای له مغولو سره دیری جگری و کیری
او داورنزیب پادشاه سره ی ترمرک د بختی و کوه او پید د غونتا و کبھی مر سو نقل
کا پیر خوشحال خان بیگ د خلیکو سرداری کر له او هم دیر زامن ی درلود
پیر لؤل شاعران و او پچله خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لریند پیر دده

غزلونه دریس بندوی او هله هله نزلیم چه شردایمی او فقایدیم دری نقل کا چه
 خوشحال بیگ دسوخلو چه بند کینی دادهد در نته سبور کچوت بندی و پستانه ختمکان و لاس
 اوددی ای هغه بند یخانی را دیوست اوزنگ زیب نسو پخبر شو چه دی خیل وطن
 ته وار سیدی او هغه پادشاه سمری جنگونه و کیرل د خوشحال بیگ علی اکبری زومیری
 او هله ختمکان پراته دی پنجه کو خوشحال بیگ عالم او شاعر پیدا سو روایت کا
 چه خوشحال بیگ هر اید پر فقه کینی پر پیتو را دار و له او دیر کتابونی د کینل
 او چه کال ستله سهری وفات سو محمد رسول هوتک پخیل بیاض د خان علیین
 مکان داسی شوون کینلی دی چه زه ی هم پدی کتاب نقل کا نم

غزل

چه خبر دی در اقلور باند و شتی
 د اضا یاری د هم گندی بز و شتی
 لله کینت چه باران سره او بد شتی
 که چه پیو در سنی در هم زو و شتی
 که د زنی سیب ی یا د ما پخولد شتی

پچاته کات می سترگی په خاتمه شتی
 ته خواوس لمانه و لاری سرور شتی
 چه دیدن د محبوب و کرمه تازه شتم
 کوره تارا باندی کومی کوهی و کوی
 چهار مان د هغه وقتیم دینخ دینا

خیل یار جدایی بسی کاری	لکه روح چه له وجود پواته نشی
نخسته بوسه مددیار اسره دکره	چه پنجه کس می یاتلمی باروده شی

د خوشحال سلام پوارو بنویارانو
گندی بیامی پلید و سره زره بندشی

وله ایضا

که مسجد کوهی کندیر	واپه یودی نشته غیر
یومی یاوند پهره کوش	چه می دکر دزه سیر
بغده خای پسر گوزم	په تر نرسیدی طیر

خوشحال یودینی خوشحالی
ورند و ردی غیر و نرس
ومن ربا عیانه ربه الله

چه در صواب دی یا تر منده وی	یاری لوسه و سر منده وی
د بده دیر یودی پدنگه بلا ته	بتر تر دانه شکم بنده وی

وله ایضا

هونیار بجنید پدورمونوزیایه کا

ورمونذ وایم که شوک مخ سانه کا

محتاج دنور و نوزو نغریوشی

سوی چه خپله کتوه مانه کا

ذکر دزرغون خان جنت عکان چه پد قوم نوزری و روایت کا

دوست محمد کاکر چه پخپل کتاب غرغبت نامه بنی کبلی دی چه زرغون خان دنوزاد

نوزری و او پکال ۹۱۱ هجری مبارک و لاپ هرات ته اوله سفره خان بصره

و خراسان سفر و کا او داون بکو پچنگو کی زرغون شکاره بره بند مسانه و غیرت

چه شیبانی خان سیستان ته ورسیده نوزرغون خان لده سره جنگونه و کورن

چه داون بکو بنکر هیرو ممال دوست محمد کاکر بسی نقل ما چه پد ۹۱۲ هجری

زه و له یام هرات ته پد لجران کبلی می د ملا یوب شیمینی فتح دزرغون خان د

غزله او شعر و دیوان ولید چه اوراقی و پشمیر دری سوه هم دوست محمد کاکر

مدایت دی چه زرغون خان ویر ضعیف سواد پد ۹۲۱ هجری پد دیر اوت

کبش وفات سو دوست محمد کاکر پخپله غرغبت نامه کبش دالاندی دو مخ چه

شوی د ساقی نامی دی دده له دیوان د اشعار و نقل نوی

شعری ساقی نامد

مرور یار می پند کوه	ساقی پاژ پیله را کوه
اور می مریدی او بو کوه	او بد تویی به لبو کوه
زلفی تاوی دسبل کا	پسیمی سو غنچه گل کا
کهدن پاکستان کا	بلبلان شور و مخان کا
شراب پیری میبانی شخه	زابد وزی صومع شخه
دی بهار کی کلپرست دی	هر سری پیموست دی
د غتو لو تنداری دی	پراغونکس سری نندی دی
دج راغد بنکلی غلن شو	جهان تبول سور او زغون شو
یارانی کاندی طلب ه	سری تبول شور و شخب کا
بند موسم دپیمانی دی	بهار وقت د یارانی دی
من ژوندون سبارقاردی	لوساقی پاژ بهاردی
تور و خاور و کس بد یونده	د نیاپا تدموب بخوند
بزم تو د به پایمی کوه	پیمانه د نه لر می کوه

چه بودم سمد آزاد
 ساقی پاشه وقت دلدی
 وقت دمیود ویشودی
 بغه شوک اوس دپجوری
 مستان گری پباغوبن
 لاس پلاس دی یارانی کا
 مجنون وصل له لیلادی
 نه سخن سندن بلیتون سته
 تر تا و لر ز حد راسه
 ماته بام در بل و نور لا
 اوسمی بل دزی پکمر کچه
 چه بل فر نوی الفت دی
 بقول اخلاص دی او ضفاوی
 له ز په کم غش او غل سی

نابنا د ز په می سیند بنا د
 پجوشش کی خم د ملدی
 دیالود و کید و دی
 چه ی جام تشه شکر بردی
 سستی کاندی پراغوبن
 یو په بل نانه و غزی کا
 د جمال په تما تا
 نه هجو نه حکر خون سته
 ساقی یو کچی پچلا سه
 چه یو تش سی دن نور را
 لهر جا هر شه ی نوز کچه
 توله مهر د محبت دی
 تیاره ور که سی زماوی
 جهان توله کل و ملی سی

ساقی ساهبه مطلوب دی
 دستا لور پیرزونی
 خوند بدنگارنگ دگلو
 ند به بزیم شپور تودی
 جام به تشرد آرزوسی
 نوساقی پانز بهماردی
 یاران ناست سزگی خلودی
 درهم راسد عنایت کره
 سرد ملو شخو دک بهام کره
 چه سو به بزیم سچی تودی
 دجهان ویر و غم بیرکا
 چه پد سخ کی موبلیتونی

نوبهار خلد سر غوب دی
 نوبهار بد به قد بندوی
 بی مستیو بی له ملو
 نه نقی خند سرودی
 درک بجهار او پیرزوسی
 بزیم تالده امید واردی
 ستاد جام پامید نوزدی
 بزیم تودد محبت کره
 دیارانوی انعام کره
 در نلاله نوب و سرودی
 یو دم بند به عشرت تیرکا
 لجهان سبایون دی

ذکر الله تعالی پر رحم نومرد دست محمد ماکر علیه الرحمه
 دبا برخان زوی و پیر د
 کاکر بابا در زیارت دپاره یکال ۹۱۲ هجری و لار برات قد او بیا پر راغی بدوب
 یکال ۹۲۹ هجری یو کتاب پشور لظم ز پر نوم ی دی غرغبت نامد د کتاب
 پر ما ولیه شیرین بیتونه پد شوی لری او د غرغبت بابا قدس الله سره اللریم
 حکایات دی او لر شیتنو خلقوی روایات را صحیح کری دی دغد کتاب ز ما پلار
 پد توبه کنبی سیدلی و او ز حو بن کهرول کبن موکو چنیو او ز شیو پد سبق دست
 دوست محمد علیه الرحمه پخچل کتاب کنبلی دی پر ز ما پلار بابا برخان هم یو کتاب پشور
 کنبلی و پر نوم ی و تذکره غرغبت هغه وقت پر بابا برخان وفات سواد
 زه پر کور ندم نو بخت کتاب ورک سوی داو چا ضایع کری زه پر راغلم
 د چیل پلار پد ماتم سی ویر جن نسوم نکه چه کتاب ورک و ماخو د بخت کتاب
 خبری ادریدلی اده دارو دارو ویلی وی او هم می یوشه له بختو تخته پیاد وی
 نو ما پر خدای توکل و کاه بخته قصی او روایات می بیا پد شورویل خدای
 تعالی جل شانده دی ز ما پلار سعی مشکور کا
 سی وایی کینو کبی دی
 کتاب عنی الله عند پر ماله غرغبت نامی تخته دغد حکایت را نقل کری دی

حکایت له غزبت نامی

هسی توله حکایت دی	له نیکا نو روایت دی
چه ی فیض تل جاری دی	نور محمد کا کرادی دی
چه غنبت ی راندن سایی	دنیکو نولد خولی وایی
لوی شبتن لدر تل عابد و	چه کاکر نیکه زاہد و
پردی یاری ریاضت کا	تل تر تل ہی عبادت کا
پد ژہا و پد نادوی	شپی ی رخی پد لمانجوی
عبادت ی ژوند و زواک و	ندی خوب ندی خوراک و
یا بکینوت پد ستانید	پد بد کینوت پد لمانجند
شپی ی ہم پوہ صحبہ وہ	ورخ ی توله پقعدہ وہ
پد پوہ گولدی قوت کا	توی سیر دلاہوت کا
ہر سیا ادر بیگاہ و	عزق بد تل پد ذکر اللہ و
پر گاہ ی ندامت کا	پوہ شپی دی عبادت کا

په شپو شپو و دینستر
 پر غوغبت نبی بنهانه
 تا خوښ پیر نیلجو په
 ماسوا کښ دی قراری
 د شینن عبادت کړنه
 شپي او درجي د پکوری
 و اېم سا دعاړی قرض دی
 تر ټولو لخوا لمانځل
 په جهاد بدی پور کاس
 بیا خدمت و خلق اهدی
 شان خبر کړه بند دینید
 د لوی خدای د دین قاصد شه
 د خدمت ی پېچان پور کړه

منځگي پتې سړی له خوښه
 هې خوښی ولید گرانه
 وای ای کاکړه و په
 سا قدم زما پر ساری
 شپه و روح دده لمانځنه
 وی پاته تا نوردی
 د جهاد کړه پر تافرض دی
 یوه روح جهاد افضل
 شوب پر تل لمنځ ور وږه کا
 طری شرف د دین همدا دی
 تا پاته دواړه د نید
 توره و اخلاجه مجاهد شه
 د خدای نور پر جهان خورا کړه

خان دظالم معصیتی
 دغز ابر خوا نومر سو
 دغز اعشی تیره کورل
 دسلطان عیاش لملو سو
 دسلطان مل شو پملون
 دغازیانو پتول شمیر سو
 پنج پخاور و دهرات سو

چه دلپشیر عبادت سی
 چه دلخوبه و پین کاکر سو
 زغنه خولی آراستد کورل
 هرات خواته پرتو تلو سو
 ویکره هوری جهادون
 شه هوری شردینا تیر سو
 چه ی هلقه هم دفات سو

میره هسی ژوندون کاندی

مری دضای پیرضا باندی

ذکر د محبوب سبحان عبدالرحمان علیه الرحمة محمد رسول هوتک علیه الرحمه

مخبر بیاض کینن هسی کنبلی دی چه عبدالرحمان بابا پیر قوم جهمند و او پد پینوری

ژوندون کا پلاسری عبدالسار نومیدی او پد بهادر کلی دی دیره وه عبدالرحمان

بابا پد ۱۰۴۲ هجری پیداسو اولد ملا محمد یوسف یوسفی شوی دوست

وکام اوله مغذ نخنی فقه او تصوف زده کمال او بیا دلاره کلمات نه همتی هم
 سبقونه و لوستل او بند عالم سو پد سو انی ی دنیا پر مینوله او اکثر به پد غور زبیدی
 او کله به دلاره دهنده نشان پر خوا او دضای عبادت بدی کا دو دنیا پد کاروبه نه
 مشغول کیدی عبد الرحمن بابا یو عالم ربانی او عابد سری و او ویر شتر وندی دهنده ای تقان
 جل جلاله پد محبت کیند و دیل او پد پستو کیند پد رحمان بابا مشهور سو پد ۱۱۱۸ هجری
 وفات سو خلقی تراوس دپینور پد هدیر کیند زیارتونه کا او دده شتر وندی لولی
 درحمان بابا دبتو او غزلو دیوان سندا و دیر دیر پیدای کیندی سی و ایی فقر محمد
 هوتک غفر الله ذنوبه پد ظل الله پادشاه جهان شاه حسین کاتبان دانستول او
 له پینوری دعبد الرحمن بابا علیه الرحمه دیوان نطقونه را ویرل او یقیندار
 کیند علما اوز یاد و کینل او اوس دیردی فقر او دهنده ای دوستان دعبد الرحمن بابا
 شتر وندی دیر لولی او فریبی او عام خلق فالونده پد کبری سخی پد پنجمنی هم دا
 کتاب دیر و ایی او دضای تقالی دده پد وینا کیندی سی برکت ایینی دی پد دیر خور من
 زیره داروپه کا او بر غریب او محتاج مستحق کا زما پلار سی نقل کا پد پد
 قند بار کیندی در انضی لرگین خان جور دستم تر محمد تیری وکا او خلق دهنده ای پستی

چذاب سول چه پیرگ خوش سول نودوی پد کو کران کین مغفور ریحانی برگزیده صدانی
 حاجی میرخان هوتک بنالم خیل تد و لاسر اوله بخدی چاره دکار طلب کرل اولتو لو
 ادیل بر دول چه دی و ایی بغمی کری بخد مغفور یوه ورج شتر ما بنامه لدنودو پیتنو
 خانانواد مشرانوسر مصلحت وکا ادسی ترون دکا چه ظالمان مره کری او خانانده
 لچر و ظلم و زغور کی پد پای کین حاجی میرخان علید الرحمد وویل راسی چه عبد
 الرحمان
 با بقدر سربهم و پو بنتو چه دده دیوانی خلاص کاسی شعرونه و بیت
 زد مکتوب غندی پد پتد خوله گویا سیم | خا خوشی خا تیری کا ترغوا خا
 کینت و عشق پد توده ز غلامان چری | سمندر بوید چه زلیت کا پهور خا
 دغه میتوندی و لاسر بغد مغفور حاجی اولس تده وویل چه دظالمانو کار تمام دی
 ماوس دستی خا خوشی به شتر دده فتولد به پد پتد خوله داکو بنین کرد چه ظالمان
 رکی چه مناسب وقت راسی نوبدزه پرتاسی بیغ و کیم بخد وقت باید قول تیار یو
 و ظالمان له وطن و با سو نقل کا چه یوه میاشتت وروسته بخت مکان حاجی میرخان
 داولس میان او خانان را دبلل او پد ما بخدی جبرگد و کمر له اولتو لوقر آن قسم
 وکا چه دگر کین خان ظالم له جور خانانده خلاص کری پردی وقت بیا حاجی

میرخان مغفور لدرسان بابا شجوه دابیتوند ولوستل بیت

ضای و ماوند سبکاو کی سغد مغر	به آسمان یحیی پت گری پسیاب و
نچیل صیب راباندی پرانت هموریا	به رقیب رات تیری پزنجیر و
به عدوت کنور دخل نشسته دلور سیا	پوهال ی منت بار اوس رحمان

نقل کا به دندای به قدرت دغدورخ پر آسمان اویرج هم و له به حاجی میر مرحوم
 دابیت ولوست سغد گری لمر سبکارد سو اویرج ی لدرخ بستد سوه دلقو هم دغه
 یوا لاهی مدد کانند اویا نو بخت مکان حاجی میرخان خانقده و دیل دادی د
 خدای تعالی مهربان لطف بهم ز موب ملگری دی اوس نو وقت دی به توری ندیکو
 و کاب و او خانون لدر د بنهن در غورو سغد و چه به ۲۹ د ذیقعد الحرام ۱۱۹
 بجوی اوس بقول سول او د بخت مکان حاجی میر به مردید قند بار ورنشوتل
 د بنهنان ی بقول مبه کرم اوس به نو کاتب الحروف غفر الله لونه د عبدالرحمان
 بابا شحور و رانقل کا

غزل

زه داهی دیوانه دجنون چاکرم	لدر وای لدر سوم بیرون چاکرم
----------------------------	-----------------------------

بیوی دخیل نگاه پدافسون چاکرم	پوسیم چه داجاری پیا توک ها
دوب هید مندی چاک و چون چاکرم	دومی سترگی کوسم باند لومد غمزد
پدفتو روستو مقنون چاکرم	نهن توفیق خودفتور اترنج ندو

رحمان بیچ لچیلده کانه خبر نوم

په داسی نندزون او محزون چاکرم

ذکر د شیخ الصالح محمد صالح . حمزه اهد سعید . بسی وای کاتب ددی کتاب محمد چه

علا الدیار اللوزی په تحفه صالح کبیر کبلی دی چه شیخ محمد صالح یقوم اللوزی و چه

جهد کبیر او سیدی او عابد او عالم و چه وقت ی پندرسین تیراوه او دملق اند

ارشادی کا نقل دی چه شاد بیگ خان دقندبار صوبه بادشاه شیخ محمد صالح دغونبیت

په کابل ته ولا سی او بقده دلقوته فیض و کبری او پد تدریس دعلوم طالبانو ته بد آت

وما شیخ محمد صالح ورته و کبیر چه مالک طبع دمنزت شته او پد نیایستی لک لغوای م

زما داسی مقصد دی چه دنیا ماته راسی نه چه زه ولا یسم دنیا پیسی که زما عزت

غزایی ما پیرین ده او پد نیایستی می مد مسافر کوه چه دغه خطار سید ی

شاه بیگ خان و ویل زما هم سا عزت مقصود و ندی غزتی بسی وایسی محمد

به طلاله یار د فضل شیخ پناهد و کینس کتاب به تحفه صالحی نزم و سپهر کتاب کینس
د فضل شیخ علیه الرحمه احوال او خبری و کینس اودد و اشعاری کینس ضبط کرل به له سخن

تخت داغزل دی به شاه بیگ تدی کینس

غزل لیسح محمد صالح

<p>بپه وده منت بومی دوز چا ورم موبان ز د پکو و ستلم سپه او رم زه د عشق پیا زار بار د شق سود او رم خزانس که دوی حل جهان پش او رم عاقبت خاور و تدم بنه عمل پش او رم</p>	<p>دیلی دینی فیض هر سبا ورم به اشای د شپه نا قاپه پلاس کینوت پر دنیا له تجارت تروک د دنیا کی دیلی لیدل درب پد به بانگی کر پر تخت می دیلمان سپه کری گوی</p>
---	--

بیلد عشق کو شحالی پر ما صرام
زه صالح که پد نوله خو بنی پزوه تر او رم

غزل اوله ایضا رحمه الله

<p>روغ به نسی پدار و د سخا نو داد زوه دارو جو و نکره حکمانو</p>	<p>په پزوه ی غشی خرنسی د پشمانو پد لورن لرخته خلاص پزوه رخا و دی</p>
--	---

کار سازی کا دوزخ انور نیکو را نو	مگر بعد پر حبیب دی ہم طبیب دی
نہ دیل درو گوہر دنا صحنو	بیخ اثر اباندی نکاند عالمہ
زرہی وری پد مشکلو خوبریانو	اصیبت زیره غوری رو نشت کونول

کہ صالح خندی دزد پوینو پای

نزد دولت پر دنیا نشته لابلانو

ذکر و مقبول ربانی علی سرور قدس صمد الولی پد تحفہ صالح ابنی سی راوری
 ہر شیخ علی صمد شاہ ہوشیل لوی و پیر دیندستان پیمان کی دیرہ واو ناوند و ذکر اما تو
 او خوارقو پد طلقو بہر کلمہ ضعی لیدل پد مخزن اصغائی بسن ہم نعت اللہ ہی و ای
 پد شیخ لوی لوی کرامات بجا کرد کیرل او ضلوق پد و گرد ہیدل پد تحفہ صالح کی راوری
 پد شیخ بخیلو میر انوند ہدایت کا او عظونہ او دسوالو لوط ابو نہ بی ویل او دلقو
 مشکلات بہی حل کول یو ہر سوال ضعی و سو پد پس ترا ہر لحظہ مرگی رجعتی است
 مصطفی فرمود دنیا ساعتی است قرہ مقصد لری زہو بہر گرج و رجعت کلمہ دایم او
 مستمردی او کہ دامرگ و رجعت دایم او مستمردی و یو نہ بدیہات جد امامت
 مستمردی او دتا سنیانو عقیدہ بسی ہنغہ عارفت ربانی سی جواب در کا

چه ذات ماسرادی لبد بند ذات دانسا ثابت دی او بون متخل دی سستی وایی
 اَنْتَ اَنْتَ لَا بَدَلَتِكَ فَاِنْ بَدَلْتُكَ فِي الْعَهْلِ وَاِلَيْسَ عِنْدَكَ مِنْهُ خَيْرَاتٌ وَاَوْبَدَه ان شیا
 دغد مرگ در صحت بدنی دی ند ذاتی او بر کله چه تخل و عوند سابقه ذرا تو نوی پرنخای دیرزی
 لاصقه ذرات او بهر غنچه تجدد دی چه در دنیا عدم تحقق تابعوی او بهر چه مصطفی علیه السلام
 و دلیل الدنیا ساعده اشیا کوی به تحفه صانع کهن دعا رف را بنی علی سر د و لودی اشیا -
 دی چه داغزل صنی را اظلم

غزل لعارف الربانی

<p> دحق نور وینم پسترتو دایاز کی دیدی نشی عر خدای می سبب ساز کی ناگهان چه می دلبر پوت آواز کی هم بدغم کده دلبر غنبت پهنان کی پر غماز دباری کانی غم ساز کی چه تن ناست وی خالوت کی سره زار کی </p>	<p> محبت پایدمی نوش که پچاز کی درست وطن رانه در یاب شو بی دیدن که زه مر شتم هم لور کم سر پوز در می سر غوغ در قیب پیتره تیغ سی زه دیار جدا ماناست و یولد بلبله گران بلیتون بد و سغومینو ویند </p>
---	---

ای سرور مخازان شوه بی حساب
 پاک الله در صورت تشبی مخز پیا ز کی

دو بجه خزانده پد بیان د پغوشاعرانو چه زعوب محاصرین دی غفر الله لیه
 ذکر و انشای بزم ران ملا بان توخی ملا بان توخی پد انوکهن اوسی او پد
 اصناف د اشعار د کهن استاد دی غزل اور باغی وایی او د شاعرانو انبار دی اوز ما
 چه محمد هوتکیم همرا دی هله چه قند بارته اسی ز موبد مجلس پیو دی او یاران دده
 له لطافت و طبع ممنون ملا بان مادی د سلو موسیقی او پد فقه شریف کهن تیاری
 هله منطق و حکمت لومی او خپلو شاگردانو ته دی درس ورکوی د مخ پد ابتدا د کوانی
 تلمی و او پهنه دستان ی له استاد انوکست کمری لطیفه

هله له هلاک ملا بان راغی او یقند بار سببی ز ما میلده سو د سقی ما چرک حلال کا
 او طعام ی تیار چه دسترخوان راغی ملا بان سببی شعر و واید
 شعر

پر لودون دی کزندی	د باز برضه یو چیچی دی
د باز بنم روی د غرقشو	اوسا می بسن با سنیکی وری دی

ما تر خد سپین دی بزم لال او د میلده یلمستاته می پوخ کا دا بولد

دده د بلو شنه دده

راسد پر شرف راسد لیلی توحی نزدی سدل دل
 راسد پر شرف راسد لیلی ولی لما کری بلیتون
 کہ ہر شوقیہ تبتم نہ پیر بردی می ستاد عشق شوانون
 راسد پر شرف راسد لیلی چه دپرزہ کم ملہم
 حساب کتاب بجا رہی وارہ کاتامینی برہم
 راسد پر شرف راسد لیلی چه دپرزہ کم پوری
 لیل بہ ستاد جمع کوم اندینینی تکم نوری
 راسد پر شرف راسد لیلی چه سرہ و کرو خوالد

پیدر زخی چه می ونہ تختی پچو بزہ مگو
 داستا لغتہ زری کی دی پرودینو کلون
 زہ نختا میروم اغاز پد لیردند پلس
 داستا پر عشق کی می تر شا کا دینا وارہ غم
 لارور تہ نشتہ چه دکنینوم درو پکو گل
 کجل درو انختا دوارہ سترکی بزہ دم تری
 پکار می ندی تابہ ح دجفت زیری گل
 | پرتا مین سیم بی آتای نشتہ شیخ اندہ سبتہ

زہ دغرو باز دم تا بندی کر صد نفس کی پر شد

یو وار می خلاص کہ چه بیازدہ کر دم دوزر خیرول

ذکر د افضل المہ اصیرن ظل اللہ فی العالمین شا حسین لازال ظلال سد طنتہ من مفا
 المسلمین پادشاہ حججا ظل اللہ شا حسین بنالم فیل موتا دد مغفور جنت سان نوی
 میرخان نوی د پچہ اوس پچو اسی کنس پادشاہی ہ اوپشا نہ می پیوری آاسم
 پادشاہ عالم نپاہ پد ۲۳ د بیح الاول پد ۳۱ اللہ بجا پیر ری کنس د کلات

پیداسو بخدمت حاجی میرخان دبیت اللداد صفا سفر و کا پادشاه نقل الله کوچنی و
 اوله اعلم علما طایار محمد هوتک نخعی درس ولست او تر دو سو طلو پوری دعوی
 دفعه اول تفسیر او منطق او دیوانت کتب ولست او پد قند بارکی له پلاری مصال
 د امور زده کرله او پد حبت مکان حاجی میرخان پد ۲۸ ذیحجه الحرام سنه ۱۱۲۴
 بهیوی یقند بار کبش وفات سو پادشاه ظل الله نورس مکن و او دخیل مشرور شاه محمود
 خان سره و میر عبدالغزیز پد حاجی میرخان دور و پیله مرگه دور و پیله بار کبش
 مشر سو خود او رس رعایتی کم کا تو پد سنه ۱۱۲۶ بهیوی دشی دنا رخ له قمر له
 بام خطا سو او را ولوید مر سو دخیل عم تر مرگه و دوستد میر محمود یقند بار کبش
 پادشاه سو او دستان او کرمان پر خوی بنکره کا پد سنه ۱۱۳۵ بهیوی پد
 اصهبان دضبط دپاره دلا یقند بار کبش خیل دور پادشاه ظل الله شاه حسین پادشاه
 کا او دقند بار او فراه پادشاهی تر غزنی شاه حسین تدور کرله او دلو علی سلطان خواد
 خانانو او مشرانو شاه حسین پخپله پادشاهی دماند او خطبه او سکله ی پناه مبارک
 جاری سو شاه حسین ادام الله دولته دلا و او متهور پادشاه دی درعایا
 پد ادرسی او د دادخواهانو فریاد اوری دظالمانو لاس کو گاه دی ادرعیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه دربار کیش تل علما او صاحبان لار لری افضل العلماء طایر محمد هوتک
 چه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی پد فقه کبلی کتاب مسایل ارکان فقه کبلی
 دی بل لوی عالم دی عصر چه د پادشاه ظل الله تر ظل لاندی شوندا کا د قز باساج
 امام ملا محمد یونس تونجی دی چه د ملا محمد اکبر فرزند دی او د علوم تاریخ کا او کتاب
 جامع فرایضی کبلی دی پد پستو اوبل عالم جامع الکمال ملا زغفران ترکی دی چه
 مدار المہام او صدر الافاضل دی او د پادشاه ظل الله کبلی لاس دی او د محمد چه د
 پادشاه زوی دی استاد هم دی ملا زغفران چکمت اور ریاضی او طب کبلی استاد
 او طه شد زغفرانی چکمت او طب کبلی ده د کتاب ہم لیدی دی او مطالعه کر
 پادشاه ظل الله شاه حسین پنجب کبلی مری دی او پد نیولو د محالکو کبلی گرنی د
 غلجی طرایف تر غزنی پوری ده د پادشاه سخی او پد ابدالیو کی تر ستیانده او برات
 حکم کا پد ۳۸۰ هجری شاه حسین بنبرو کا او د بهادر خان پد سالاری
 دشال او بوب ولایت فتح کا او پد کال ۳۹۰ هجری پد پادشاه ظل الله تر
 دیره جات فتح کرل او تر کرملی ضبط کرل او اس پر دغو قولو فکلو ده سکله
 ده او حکم ی ساری پادشاه عالم پناه پد ارگ کبلی د قز باساج قصر چه تاریخ با

بلند پند و اندیشه در بارگاه پلنگ خانم کنن او به مجلس کبیری علی باج گیری ادشوار و فضلا
 لوی زنده محمد بر تک کاتب ددی کتاب هم پدی مجلس کی سیم او پادشاه ظل الله اشعار
 ادبیات بی نام کاتب هم ادکتاب دیوانی مرتب سوی دی کله پر پستو اشعار و ای
 او کله فارسی نثری نثر هم میل کا ادکتاب دیوانی استاد العلماء ایام محمدی قرات کا
 پر سهو و سقیم نثری زایل کا او پادشاه پد اشعار و کنن بر سهو لیده شی ادعلای بقول
 پد بزرغت او عصمت قایل دی ادصاح ته مایل هسی دای محمد کاتب ددی کتاب
 بر یوه دسخ دپا، شاد ظل الله پد قهر کنن مجلس او فضلا ادعلماء را بقول ناگا .

احوال و سوچه تا صدر راغلی دی او پیغام ی دلگیری نثاری راوری ملازعنوان
 دبانندی و لوی یوگری پس بریند مجلس ته راغی ادزیری دفعه شال ادوب ی
 و کا او دا بنو ز می عرض کرل
 بیت

صیغین پادشاه دمحنت تداره کوری دازیری ی راوری دی حضور ته	چری فتح پد بکر و ربوب و شال کا فوز عرفان انعام پر سرز عرفانی شال کا
--	--

شاه عالم پناه نثر ز عرفانی شال در کا او پد دغد مجلس ی لولو حاضر نیوند شاوند

شیندل او پادشاه پد انعام بر بلند سول هسی دای محمد کاتب ددی کتاب چر

پادشاه جهان پناه اشعار میردی او در اول در اول خوزوی دلتند یوزن ل غزل او هم چو
شعوه د کدم امول ملوک نظام خان خوک

غزل شاه حسین دامت سلطنته

بیانندی دغو پیاو چور کرم	پد یارو کی دهمران ی تا دور کرم
بیانندی دی سن او کی زانیری آری	سا د فکر یگرداب کین تل عبور کرم
د فراق پری می کبیوت و مری ته	یجهان فانی کین ی رسو لکه منصور کرم
چوصال دی هم نانا دید دبری	د بلیون فکر یزیره کین ناصور کرم
د باهوشی می دغور پنجر کین	غازانو پد غمز و غمز و اجور کرم

خلوق یاد ز ما د عشق پد لیونو کا

زه حسین محبت هی مشهور کرم

ذکر د شاعر شیوا بیان محمد یونس خان
چو پد سنه ۱۳۰۰ هجری سینور ته نقلی و سم او هله می چخیر کین محمد یونس خان شاعر
شیوا بیان ولید او دده اشعار می سماع کرم محمد یونس پد غده تالی یویرش منی توان و
او پد قوم موسی نیل و پیر پلاری نوز محمد خان له موسی ضیوشه د کسی د با پیر سر
غله

و هم تیرش او میدان محمد یونس بد پیوسته کنی علمونه او تا بوند و توسل او بد بخت وقت چه
 عبد الرحمان بابا شونزی و د بخت شاد سو او و شورا دیوانی جو را چه دیر منزل
 لری و بختیگر کنی معروف سو محمد یونس مهبان دوست او کریم سمری دی سافزینی
 بختیگر کنی پر دیره او سی او کد شوک عالم او شاعر دده کرده و سی دیر قدری کا
 او بد عزت داری او میله نوازی کنی جنت کا رحمت هوتان حکایت کا چه محمد
 یونس بچله دیر کنی دیر باقریم او بره و روحی مانه دیان چه یو دن شید لاداره
 بیرونه به جدیو بیاسته ی زما عزت و کا او بره و رخ به ی اشعار برار رانده
 یل دغه دوه منزل رحمت دده لیدیوان مانه را و پرل چه بدی کا به کنی
 بت ه نام کنی تعالی د محمد یونس خان شونزی او مغزوری

غزل

کله بیا موند شیرین وصل دیر چا
 بدوا حسن بلیده شمس و قمر چا
 را کا وه به دد لهر دور خبر چا
 دو باره بد یا دواں شکو غیر چا

زو اندو پیمینه بانندی سر چا
 بدنا بتی سالد صفت روزی نوی
 لند پدمی خیل مهر رهبر نوی
 بد استاد زلفو نوی تر شام شوی

په آسان داسې يا سونو دلمتر چا	په وصال پسې غونا بستر کو و وری
خو جده لده تجنون نشی دهر چا	با بسته یی بد شو می پکورین
چر نونشلی د وصال شیده و شتر چا	بجای بی صحت در ترخ لده کنه برکا

و لرم تدی کا و و سپاره یونس

مقصود د جده دی مینه فی بد منر چا

نزل و له ایها اطلاق الله حکم ه

چدی نور د ستر نوی دغه کوردی	شیرین یار رخا د وایه ستر لو تودی
په بغه د جده ای پوزی پوزی	پدینا کهن چر بنیاد د اشنای ه
لیوی عاشق ویزار لده پور و مردی	و او بیله د عاشقی لهر سره
ستا د حسن خبر تللی لور پلور دی	لده بیدر د شانه زبانه د کوم دی
خو عاشق تر د رانده بار مانده د نهم دی	د محنت خوری د دروندو بازی کهنو
مغه شک چر ستا د متن پیر برقی پوزی	بادی بجم د غم و کردنه نرسیدری
مغه زه لده مرده کوم دی کوردی	چر د عشق تر غای نوی پو گل کهن

زه یونس چر ستا پمینه کهن رسوا شوم

اوس په بیارته جا و اترانده پیخور دی

معیاتہ باہم یونس

تو چہ سب سے بڑی حکمت تھی کہ یونس کو شکم میں ڈال دیا گیا
 اور وہ اس میں تین دن گزارا اور اللہ تعالیٰ نے اس کو نکال دیا
 اور اس کو اپنی قوم سے نجات دلائی اور اس کو اپنی قوم سے
 نجات دلائی اور اس کو اپنی قوم سے نجات دلائی اور اس کو
 اپنی قوم سے نجات دلائی اور اس کو اپنی قوم سے نجات دلائی

بدیدہ

اور باندی بل شو
 اور باندی بل شو
 سوی پے اور پید
 اور باندی بل شو
 ویت دی پاور کر حد
 اور باندی بل شو
 تا تہ نقل ترا پری
 اور باندی بلا شہ

چہ می جان پدیند شپہر بنی راند بل شو
 پدیند شپہر بنی راند بل شو
 بنظمی بلی لماند سرچہ زو انور پید
 ویتند سوراب کمن وک مرضی بل شو
 ریت دی بنایت در پوری اور کی نڈہ دن سکوز
 واپسی شہی تا پور و بین غل شو
 شد خدا ان دیارہ عزرا پد مود گل ترا پری
 تا تا پو او بلا شہ اللہ بل شو

ذکر شرف از زمان عبدالقادر خان تکیه
 چه در وقتیکه خان تکیه بوی ای نواب محمد امان
 هسی روایت کا چه در وقتیکه تکیه ترمین هسی عبدالقادر خان پد ۱۱۳۰ هجری کابل کی
 لیدل شوی و چه در وقتیکه قوم خراکاب تدر اعلی اودا روانو دتیرید لو خبری ی و بنگین
 پر خراکولی و ایی چه عبدالقادر خان شنبلی اوگرندی خان و دشتکوخانان کی تابع و او دود
 تدر پد ۱۱۶۰ هجری ۲۳ دجادی التاشی واقع شوی و اوس چه دغد کتاب کوم ماته
 نه و شیکاره چه داخان به وفات شوی وی که نه نو هسی کینم چه وفات سوی بوی تکیه چه
 اوس ی چا دژوندانه خبرندی راکری که به مروی خدای دی و بجنبی هسی و ایی پد
 عبدالقادر خان پد بندستان کینیم عروند تیر کره اولهته پد نقشبندی طریقت کینیم
 سو متعبدا پاراسامری و چغانی او مشرتوب کینیم انصاف کا اولخدای بی ترس کا
 عبدالقادر خان دشر دیوان لری اودیوسف اوزلیجی فصدی پد ۱۱۲۰ هجری نظم
 لصفون نامدی هم پد پیتو و کنبله او دشیخ مصباح الدین سعدی کتانی پد پشاور او او
 پد ۱۱۵۰ هجری یوبل کتاب نظم کا چه نوم ی دی حدیقہ ترک دغد کتاب ما پد ۱۱۳۰ هجری
 سجری که صدر الزمان بهادر خان وید چه د مؤلف پد سخط و بهادر خان داست
 هسی روایت کا چه پد دیره ما دغد کتاب و موند چه دیو تکیه چنبط کینیم و نقل کا
 چه عبدالقادر خان لطر لقیقت نقشبندی کینیم خلیفه هم اود پیر خلافت ی کا او هر

شادی کا شیخ رحمانی سعوی لاہوری پخلافت تاملی و د عبد القادر خان شہوند دیر

دی فواب محمد انوار دودہ سلی غزلوند لکامل راوپل ادس زہ دلند لہ حدیقہ ننگ شجر دودہ

غزل

یو شتر شہوند نقن کا مذم

پکین غم دخیل اشناوی تل تل

تری محروم شوہ پہ شوکانی میل

شمع تا پیر دخیل سوز قصہ دین

دالنبہ پری معشوقی و لگول

کدی مخ پر پلو پست و مالیدل

شمع اور پد تندی بل کر گرزیدل

دیرغ نوز غولوند لیری شولد دل

شبنم وصل دکل یا موندہ خاموش شو

ہند پہ ژبہ د قلم شود پد مجلس کبیر

کاشقیشخ مذہبزد مشق بسوز

د فانوس پد پردہ شراغ غلہ پتیزی

پکاتم پروانہ پوری خان وسو

درستد شپد پناو عبد القادر کہ

تدی غم پر پالنگ بازی شمل

غزل ولد اریضا

ہمیشہ ی غم کوہ د پر یو تلو

فاصل شد دیو ستر و دو تلو

د بخو محزون ندی دکتلو

شد فروش دپا د شاہی تخت نخلو

پرمی اوس کری پینظلو حوروی ردی

پیشہ ی ہمیشہ دل آزاری وی

خدا

خداوندی چه زردوز جامو کبر	چه غنای بی انتق و اسباب
داخله سوره تانت نالهانی دی	چه بیخ کوی غلامیزی

بغز زین عباتا در چه مردوی

پکوکل دندندی دساتلو

ومن رابعیا تل

پوشو بلبللی چه شره پدلی

وقت دختران و وی لیدل

چه بی گلونو و پائیدلی

نورای مستدوی ویی نرای

ذکر دصدا اکابر دوران بهادرخان ادا صم الله بگانه پدی دوران بقندا
 مشهوردی پد بهادری او تور یا لینیوالی موعوت دپاشه ظل الله بان و او دبلروسا
 دشال او بوب کلاوی فتح تا او دیری صبط کا دبری سندی سر خواتد چه
 کا به خای اخی او بری یا از اول پد بر ضد دی بقندا بر کسبی قتل خلق پیر
 او محتاجان او فقرای پدم او سخاوت ماره دی وجود لاسی زر بخش دی
 هر کله دغریا نو دستگیری کا پادشاه عالم پنا د شاد حسین ی پد و ظا با کا او
 عوامی پد امیر الامرایا دکا خان عالیجهان پد علوم کسب عالم دی او پد اشوا
 بی نظیر مشوا اولما پلاس و کرم پالی او بیچکله دی مجلس لری کالیفوخانی نوی

حمله بنی پوران طاق وی او پیا بندند پد علماء تد حاتم دی جده لسونه راسی علماء او
 شوا سیله تا او دوی تد بنذنی وة خالق تعالی دد اگریم دوران او ایتم زمان تر زیره
 ژوندی ساتی آمین یارب العالمین بسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک شفا اهد ذنوبه
 وسترعیو به پر خان عالی مکان دوی کتاب دپاره لخیله اشعار و فحی مانه نوه بدله راره پر نقدی
 خت کوم پر کتاب لده ذکر خیر ددی حاتم زمان خالی نوی او هر شک چری ولولی دعا و

وکا خند بدله داد

بدله

بیلتون د زوردی تر لیموی سههار ستم شاشی
 د امرن یا قوت می پلیمن کنس تا پیغم شاشی
 گوره لیلی باران داو بنوستا پد پیچم شاشی
 راغله لیلی پد شینگی خال شاشی پد گلو کوی
 سههار چه وزی سیل کا بزغ پد بلبلو کوی
 ملالی سترگی ی کاتد پد ویر تر نو کوی
 دژوبل دریه وینی پد هرگری هر دم شاشی
 سبکی بخلی دباغ پلور میخدا شاشی مدکوه
 وریب سوی زره می دی سین پوری شدا مکوه

لکه ششم شاشی
 پد ستم الم شاشی
 شغلد پر چیم شاشی
 پد سرو مشکلو کوی
 گل پد اور بلو کوی
 زیب پد کجبلو کوی
 لکه ششم شاشی
 عاشق رسوا مکوه
 راشد جفا مکوه

<p>نور ظلم بیا مد کوه غم اولم خاشی</p>	<p>زهیم پتنگ تری دیوه ما جلبلا مد کوه ییم تالده عشقه لیونی پر ما ما تم خاشی</p>
--	---

ذکر د شاعر صلیق ملا محمد هدیقا یو پلزی | په ارغسان کی اوسی دیار محمد یو پلزی
 نوی دی اودوی زمانی خوآن شاعر دی په عمر درویشیت کلن دی صرت ونخوی
 پر ملا محمد نوز بریتخ ویلی دی په فقه او منطق هم یو هیبری کله به قضا تدراسی
 کاتب الحروفی وینی او مجلس در سره کا عشقی خوآن دی او زره می لده لاسه ایستلی بخل
 محبوب لیس ژاپی زاری کا گریانی کا در دهن زره لری او سترگی داو بنکو دک کی لری
 مینی سی په اوسوی دی په کوره کلکی ورک وی سوز ناکی بدنی لولی او کله به د دوندان
 په دله کلبینی مجلس ژری او مخمن زره ند چنلو ناره غلبو سوخی زمانه دده
 پر ژوانی افسوسند کا او عشقی صنون تر رسیدنی دی بالبداهه اشعار وایی او
 دزه درد په سوده کوی یوه ورخ دکاتب الحروفت پلور کس و او مای د حال یو سینه
 کوله دزه پنجاه کسبوت ژری لری او دابد لده ی بالبداهه دو ولید

بدله

<p>هسی بی یاده بلده بیلده عاشقان ند په هسی سور سید یو سینه بل سبب طرز</p>	<p>لله لیلیل په بیلده گل بل ارمان نلری په ژری کا ندم بیلده یاره بل مطلب نلرم</p>
---	--

چه تو کز من سسی بی لاریار بل ارمان نری
 تندی بگونه کلو مدای نیاز خند یار
 ز بهی بی تا بدیو ساعت دمد او توان نری
 غم دیداندی بلجی راه خاص ماره دی
 دزه لگور شخه بگ بد شیخ شیخ شان نری

بی یار نوزده نقوار مد نوز مطلب نرسم
 تر تا چه کان قربا نومدای نیاز خند یار
 لستر گو او بی تو یومدای نیاز خند یار
 که تندی و ترش که پر پردی اختیار نوز تاره دی
 زده در اغلی دی میلده سابقا راه دی

ذکر درگزیده سبحانی ملا پیر محمد میاجی
 ملا پیر محمد هوتک د ملا سرور محفوظ
 زوی دی چه ملا سرور له میا فقیر الله صاحب شیخ استفاضه کرده او ملا پیر محمد لعلچند
 پلار حنیض و موند دعلین مکان میاجی میرخان سر بیچگو بنس ملری و پیر شاه ظل الله
 و در شاه محمود ادام الله و لستهم اصفهان تدولاب ملا پیر محمد هم ی هلمند و غونبیت
 اوله انفا س میون ی استفاده کا او خلق دضای شریعت او دامام اعظم صاحب
 مذہب تدرا بولی نقل کا چه پیر اصفهان کبنی میاجی صاحب لدرو انفسوسه سابق کا
 او پیر دلا یلو علی دوی ملاست کا لکه چه علماء روم چه پیر اصفهان کبنی دی هم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر افغان ی لقب کا میاجی صاحب یعلم اخلاق
 کبنی یو کتاب کبلی دی چه افضل الطریق ی نوم دی او پیر محمد کتاب عقاید و او
 الصلاقیان کا پول کتاب هم لرند چه القرائض فی رد الروافضی نوم دی چه

افغانی طریق کنی و احکایت کنبلی دی چه زه ی له سغد کتاب و لغت قبت کا ندم چه پدی
 کتاب کنبی یادگاروی حکایت

شیخ متی چه خلیلی و
 یوه دوع رو ا پر لار و
 کرده ذکر د غفار
 پردی لاروی تی پوی گمتی
 دیری شتی راغی رویدار
 یو دجان به آبیاری کلوه
 ده بدلیه پتوره شپه
 لرا صد به بیزار و
 یوه شپه را تیر لمار سو
 ای دضای لایه انچه کری
 ته باداری دو لیا نو
 ستا و د خاری مر زدی
 پشوپوشوی تر بیخواب

دی لآره لوی ولی و
 لوی شبتن پداستغفاد
 یوشید نو اوزگاس
 لاری محکی وی پر پتی
 پی صافه کپد لار
 شپه پ شپه بی نواری کوه
 شیخ متی پد زیار اخند
 یو له شپه به هم بیار و
 شیخ متی ته پگفتار سو
 دومره نور زحمت پر شکر کری
 ته قدوه د صالحیانو
 دهرچا کحل البصر دی
 پد زحمت پد اضطراب

پاکی دلاری گمتی	پدی خاور و شادی گمتی
داسی دوی شیخ مستی	دمولا عشق بیستی
چرخدست دخلق الله	یوگری پدیوه ساه

تر برقه بهتری دلاوه

زده کړه دانبره گوره

ذکر د شاعر خوب گهاتر المهیاری افریدی عبدالعزیز کاکه سی روایت کاپر د شاعر پد
 بوری کبش اوسی اوس د خلو میتو کالو پچر دی دیران د شعر لری کلامی شیرین دی کله
 غسل مادی عبدالعزیز کاکه د غنڈ غزل را کاپر پدی کتاب کبش ثبت سی

غزل

چو تا بچم کبش بندوان سیم را بهر بد نشم	د بلیتون ادبنی تو یومدی پر پر بد نشم
بوی تازی عشق بچم کړه پر زما حال روینی	شده بی بز وند عشق دی شیخ پر بر بد نشم
مردی پروت سیم دگدا پشخیر نظر نکوی	کد مرده هم بی نیار زیاره تا نظر بد نشم
اودی دینی راته بلا کاسیدی ویت دگر مده	تا دوصال پراو بوسو سوسی خیلگر بد نشم
کد جفا کاندی کد وفا پروت دی و درند مجید	ساله دبار جید مخ ندرم پد بل در بد نشم

المهیاری ولاری پدی دبار نظر دی غواری لیلی

کدی هر خور دتی شری زه پر خور بد نشم

ذکر دهر دوران بابو جان بابی
 در کم خان بابی زوی دی پر پد انز کبسی
 او سیدی بهند وقت پر حاجتی میرخان علیین مکان یقظه بار کبسی دکالمانو لیکر مات کا او
 گرگین خان ی و اثره بابو جان بابی در کلات دیر غبطنلی راوستل اوله ماشوری د
 قند بار سار هزاره دینو او بهند وقت پر ی گرگین خان مر کافزی پر کلات کبسی ده حاجتی میرخان
 در نو ا حکومت کا هسی و ایسی محمد کاتب الحروف پر پد کال ۳۳۲ هجری پر شاه محمود پادشاه
 د پادشاه دوران شاه حسین وزیر بکر و کادده او اصفهان تدی دیر غل غریمیت و کا
 بلجو جان بابی سره در ضلعو غبطنلیو کوانا نو پر در ی زده قند سهونک او توفی او ترکی او
 حنی اناضیل را غل قند بار تده او شاه محمود سره و لا پر ل اصفهان تده پر جنگ کبسی باره شاه
 بابی هسی میراند و کا پر رستم دوران ی هیرکا بابو جان د میا جی صاحب شاگرد
 مرید و او پد ۱۲۹۰ هجری ی پد شوی دشها او گلان بهند قصد نظم کره پر
 پستاندی نقل کا پر مجلسو کبسی د ا کتاب قصص العاشقین نویسی او بهند بند شوی
 ری پد دغد کتاب کبسی د عشق تو صیف کا او هسی و ایسی
 شوی عشق

پر پیر مهر خای ی بری دی	عشق یو هسی تور یالی دی
پر سو خلی ی بهان دی	د عشق او هسی سوزان دی
پر بی عشق زره دمره دی	زره بی عشق کله زره دی

کله صلح گهپی جنگ
 پردی نور برتر شات غسل
 تش بی مغز یو لادوی
 هم هر زره سزاوارندی
 کرمی پیغوبه داهل غلری

ندی عشق پدیوه رنگ
 پیتانده کاندی مثل
 پر بی عشقه سر کوردی
 زیره بی عشق بکار نودی
 چه دمشق و کانتبری

دیاکانو عشق سزادی

امانت داد مولادی

کرد افصح دوران ریدی خان مهبهند ریدی خان زوی دی دغیاث خان او
 د مسعود خان مهبند لمسی دی پیر کلمی د مهبندی پناحد بالاسی عیثات خان
 د حاجی میرخان عیلمین مکان پهر از او ملگری و اوریدی خان او سن تکره سری او
 و آشنا یانو پهباز او د مساز شاعردی د پادشاه ظل الله پیر کبش عزت ری او د شوکت
 او عنت خاندی پیر آشنا یانو مهربان دی او دکاتب الحروف مجلسی دی اشعار
 می خوانده دی او د بلاغت علوم می لوستی دی پر فقه او تفسیر او صرف و نحو کبش
 هسی سیر او پوره لوست لری چه طالبان ی نعل و مشکلا تو لئی کاریدی خان پیر
 ۱۳۶۱ هـ اصفهان د ولاد او بلندی د شاه محمود سن صحبتونه و کابیا قندهار قدراعی
 دیو کاتب ی پشراح و حال او بنگرد و حاجی میرخان او شاه محمود و کنبلی د اکتاب

شکور

شکوهر زن بختیوندی نومی دی محمود نامد کلد پیری دپاد شاه ظل الله فتح کنس
 ولست زر طلا دی صلده و موند لدر طبع کنسی هسی جو ایت پرودت دی چه سفد
 صله دی پیوسته و در می پریارانو او آشا یا نوز نثار کره اوریدی خان غزل او شنوی
 اور باغی چنل دیوان کنس لری او محمود نامدی هسی فخر بد کتاب دی پر اکثر بیتانده
 می پیچلسو کنسی لولی در گزین خان گرگی دوز لودقه داد اصفهان دفتوحه تو نقلونده
 فتول کپین ستم هسی وای محمد کاتب الحروف پر مالد رییدی خان هم در خواست دکا
 پر چه دی کتاب کنس د محمود نامی شیخ دیره بر فرشت کاندنم رییدی خان هم ماتد
 د کتاب یو باب را کا چه در گزین خان دوز لودقه ده او سفد مادته و کنس توفیق الله تعالی
 نشوی نقل له محمود نامد شیخ دی

پد بیان دوز لود در گزین خان او مدح و صفحت د باجی میرخان علیین مکان

خوب روایت در گزین خان دوز لود
 مخنی مکی د پاک سجان ته وند
 در گزین ظلم بد احوال د پستون
 در گزین خان ظلم ستم د پاره
 جو دستم او خیل شعار ندر پیری

اوس به نوز نامد حکایت کریم د بنو
 پر میرخان تلمی اصفهان تند وند
 پاچا تکی عرض کر قول اقوال د پستون
 پاچا و یل زد شوای کولای پاره
 کدی مغزول کریم قند بار پر پیری

گرگین خوگر دی گرگ ضو ظلم سکوی
 زه هم خالیفیم چه بد حکم گرگین
 ندید اسلام کی جان پابند گنیز
 بیریم زه چه ندای کری قهر بکاره
 میرخان و بیلای حسین پاچا و گوره
 گرگ ایلد که پرمد سوشبان
 مود لوطت نصرت پر کرو بنیامتی
 داخلورم واردی راحم سلطان
 کد پاچا نری داد خواهی و مظلوم
 جور چه دیریمی سلطنت سی بر باد

عربید الملت یسعی مع الکفر ولا یسعی

کافر کولای سلطنت سی مدام
 مگر ظالم خوشی کرای سلطنت
 چاقه چه زده وی پهرودان
 سلطان داوره پینی خور و اوینا

وین توویند هم لیوند شیری
 نامسلمان دی ارمنی دی بدین
 ندنفرانی ند لایسی بیرنید
 وسلطنت پر ناکورسی تیارک
 حال و حاکم اور عایا و گوره
 جور و ستم کاندی بجد گرگین خان
 صبر پر ظلم و ظالم ارمنی
 عرض و ظالم لدا مد کرم سلطان
 ظالم حاکم کا ظلم دیر بد محکوم
 و ظلم قصر پینا بی بنیاد

مع انظلم

کد وری داد نوی جابر پر انام
 خاق رحیم دی ورکوی خدمت
 دندای عیال گنهی پر محکد انسان
 مکره ستم و خلق الله پهر چا

دستمگا رو پای بو رانی وی خراب
 د مظلوم آه د اسی کاری دی گوره
 لمبی به بلجی کا دظلم پکور
 بی بی ظلم پر رحم و کا پچان
 سلطان گوره پر خان رحم و کره
 پا پاتدهی دینا و کره میرخان
 گرگین ی پرینه قندهار کی ظالم
 گرگی شاندا کا پر کی خوار رعیت
 میرخان فولدی ولا به مجاز له پر کرگی

د ظلم اوری کا پخپلده تراب
 چه اوری نجی د ظلم لکوره
 تولد بد کا ندی بنیوا پدی اور
 یظلم خوار کی فیض خان او بهمان
 خیل کلی کور پر جور مدور انخوه
 خوشوبی نند او رید له پچان
 نئی کر دفع لاس دده له عالم
 دگر گنجیر شیر می یظلم و دشت
 رسول و خدای تد پر گزی داد خواهی

داد خواهی د میرخان پیکسور د سید الانس و الجان

ولا هی و پشی پیشر با فراید
 ست پرامت راغی دظلم دوران
 پیستون خوشتا پر نامه خان کرگی فدا
 و ترغوزه دوی تد دظلم له لاس

رسول د خدای تد پر سو قوم بر باد
 واوره رسول ددی قوم فغان
 ای غیر اناسد واوره تدی ندا
 گرگین ملنچ دیستون و باس

تا پناهدی کلمه کوی پیتون
 زک و زه نون هو و اسلام دپاره
 مد مو که بهیر خیر الوری رسول
 او بنکی می خاشی پر در باریم و لای
 بو ولد نظر و که پر سو و پ
 تا لطف و حسد می شانل بر جهان
 لدست نظر نوی خراب سو پیتون
 را غلم لایری ستا در باره تنجی
 پر پر پیتون قوم نزل کار رحمت
 لاس و ظلم می لکریوان فالندان
 ست شریعت می بیفت تخم پیتون
 داعی دی سوال دلا در در تدمید
 و قوم حال کریم در تدم عرف یادب
 بیلد تا طری پیتون خوا لک
 و شرف زعفران نام و ناموس لایریداد

نه بسی بیچکده تا ندر استون
 ستا در باب ستا و سلام دپاره
 قمر کومین نور انهدی رسول
 قوم سو پاورد و ظلم قبوله لقا
 و ظالمانه تدر تدر تدر یو پر
 بر خراب زین دی ستا چمهوران
 پاورد و ظلم تدر کباب سو پیتون
 تدر می شفیع سد ندر ای غفار تدر نبی
 کبری می خوندی پینچل مر محبت
 و یح سی و ظلم دگند و خیر و دنی
 و رک سی بیل دا و کم سی رخ د پیتون
 محتاج دستش و لبر نظر تدر محمد
 تدری باور و کل عجم اد عرب
 تدری مسلم هر دم و خور و زور و پیر
 کبر و بی ناموس و ظالمانه بر باد

د ظالم ظلم بد احوال و گورد
ند شرم کا مذی له عیسی از من

سر ندر اچور ترمو: حال و گورد
ندی تا شرم و بیاستد نبی

عرض من د حال و نا و تا ند پیشوا
بلجوک مونسند خوا لگر بد نیا

خوب لیدل د حاجی میر خان پید پید طبعه کسبی اوزیری د نجات لظلم
بغذ شید مات سوتوره وال د ظلم
چه در سره حضرت فاروق و عمر
قوم د خلاص سوکرت ماتم مکوه
چه د ظالم سوکم نقصان اوض
ند بیسی ننگه اوزاموسی بر باد
نوم بی ویند مجا بد پر بهمان
قول بی نکا مرید پلید و رتوبه
ورکوی دوی بد پیدی لاره کی اه
ند بیسی ورک نوم دوی قوم لسنری

چه میر خان هم عرض نا حال ظلم
میر خان پنجوب ولید صید لیکبر
هی ای بیسی بیری نور شغم مکوه
ولا پید قوم نه اوزیری کوه زر
بیتون بد فداینا د ظالم آزاد
خدای بد د اقوم کا پر لوم و دان
تلجه د خدای بد پندگی کوی لوری
کلمه د خدای بوی جاری پا فورا
شوی طره وی د اسلام بد بگری

زیری اوریدل دیرخان او فتوا ااختل له علما و

خوبن سود بنو پد پشیمان کلام
 مصتی قاضی او هم پیشوا د حرم
 فتوای وغربنده لدوی میرخان
 بسی تحریر هسی انشای و کره
 پد تیر پیر وی دی له اسلام سوا
 قوم ی ولیدی ی نظم پامیال
 تنگه د قوم کا پد تینگه خوئی
 و دوی سق ووی د حرم ماجرا
 قوم ی کا د خان د بنو پطلب
 وی کتله چه افغان شکدی
 خان ی کا گری د غمخوارانو د قوم
 منافقین ی کر ل بقوم سر بند

ازیری چه و اورید میر حسین خان پشیمان
 بیای پدیا کر ل علما د حرم
 حال ی د ظلم د گرگین کا بیان
 قول علما دین فتوای و کره
 چه د ظلم د ظلم رفع روا
 حاجی میرخان راغی وطن تدبیر کال
 پد تدبیر کنبوت چه ناموس و ساتی
 مشران ی ولیدل د قوم لیسلا
 دعا او ضرب او هم فتواد عرب
 گرگین خبر سو چه میرخان شکدی
 ظلم ی دیر کا پر خوارانو د قوم
 مشران ی زراوتل پد صبر و پد بند

مصلحت دیرخان او قرآن کول د قوم او بیا وشل د گرگین خان

پیشانہ قول سول پنا موس او پدیت

له جوړو ظلمه د ظالم لارمنی

بل باورخان و د باورولمس

یوسف را تامل کړل د سیوری هونک

گلخان با بر و بل و نوز بهیج خان

کای خو انا نو د لنگر و کومک

قول سره یو سول پر کړی مگرگین خان

پښتو جو پرگره جیانو نا ورین

قوم کا خلاص نظم جو رغفار

قوم ی لؤل کا ورستی کر نصیحت

خالق دی نکا پښتون قوم بر باد

بنای پر و ساتو خانون له شر

حاجی میرخان و کا تدبیر مصلحت

مولو قرآن و کا چه خان کا خوندی

سیدال ناصر او بابو جان و بابی

میاجی هم راغی دیرخان پکومک

عزیز نوزی د دلارام په لوان

راغی لغرو و الکو د جلدک

بل جیحی خان بل ی زوی محمد خان

یونس کا که و کایر غل پدگرگین

گرگین ی مر کا قول کرچی سوکستار

قدما رو بنو حاجی میریهمت

پر ظالم و مر او سی نومین سوو آزاد

پا چا ظالم دی مزیدی تو کابنگر

سپاه را سی پز رگو نو سپاه
 ورک بکا نوم تنگه نبنان و افغان
 خان موچستو کی لیری کاندی نفاق
 بقوله دقوم اختیار دار مشران
 قول و غبشلی تنگیانی جنگیالی
 گرده و لاپ و د میرخان بگفتار
 قوم ی و نه کد زوی او کشر
 د پستو ناموسی و کافو ندی
 خلاص سو نظلم دگر گین قندار
 زدی نظلم خو و دان عالم
 یکین کباب سی ستمگر کالمان

صفهان دک و له لنگر و د شاه
 نه بد پستون پریردی پر منج و جهان
 د بنمن قوی دی راسی کی اتفاق
 بقند بار کبسی راهه لکل خانان
 بر قوم ور کرده طوانان تورایی
 شل زه بهج سول بمنج کی د بنار
 میرخان انفاق کا د پستین بریری شتر
 چه داسی کار و کا حاجی گرنیدی
 کال ویوسل نونس اوزر شپهار
 دللم پای دی سی و ران عالم
 دللم اورچه بل سی سوخی جهان

ظالم جفا کوی پر خان ندید بل
 وین بر خوگ سزا و خیل بد عمل

ذکر و عالم کامل ملاحظه عادل بریتش
 و اعلام صاحب یقوم بریتش او عالم
 او متوجع سری دی خلقت و سنو لار بنوند کا پدر بنو اول کتب اوسی او
 طبا بنوند درس کا دده پلار ملا محمد فاضل هم بنده ملا و پدر روضه ربانی کتاب
 ی کتبی و ملاحظه عادل هم یو کتاب نظم کری دی چه محاسن الصلوة ی نونم دی
 او دلخانی مسایل او ثواب و نودتار کینو عذابوندی یکین کتبی دی دایو حشو
 بیونده لده نقد کتاب دلته را نقل کوم چه یادگار وی

بیت

چه فرض کنی کبها لاندی	بهنده خلق عاصیان دی
دوی بی شکره کافراندی	چه فرض نکندی نقد
که طعام خوری حیوانان دی	چه وای گرمی زده ی نومی
چه فرض نکاشه کسان دی	علم فرض پر بر سری دی
پدوزخ کی فاسقار دی	چه نقد یو طبع نونم نقاشی
لههنو چه فخراندی	خدا پتازه امان خواریم

لههنو سره می گه کا

چه شاهد ایما نزاراندی

ذکره شاعر شاطر محمد طاهر مجری یا شیخ محمد علی مجری یا شیخ زوی دی
 پند بزرگ دکانداری کا دینکا پور سوداگری لری، اولہندی می خوش طبع خوان دی
 طبعی سہل تدبیر دہ او کلمہ کلمہ بند اشعار - ہم وایمی اچلو کلو پیمتنگ کنی
 دپلارہ سرد او سید لئی اولہندی لہ املکو علما و فخری نوست و کا اولوم دینی
 ی زودہ کرل دکاتب الحروف سر آشنای لری دکانی قائمہ نوزعاً لاناو مجلس
 وی دیار نوزمره خوش طبعی او ظرافت کا ہسی وایمی تابت بحروف محمد ہونک چ
 یوہ درخی یویار دکا ندرانی پر نوم دی محمد عرفان پتقوم لون گا ندی
 پیمتقا و طبع لطیف لسا نوزمره آشنای کا اوچیلہ ہم اشعار انا کا محمد عرفان
 در محمد ظاہر بہ ظرافت کا اولہندی نکات یو بل تدرن وایمی محمد عرویل سر کا
 و محمد ظاہر سر مجلس او وینا ہم خوش اثر مجلس تلید لکری او نذ القیبتہ
 مؤثر مصداق بنکار و کیری پد سبیل و سہری و اقطعہ چ مجلس کنی و ولید

قطعہ

وایمی واپر محبت کا ندی	یولہ بلد ویرا ش
پچلو دی صاحب سوم	تا صحبت نکر مد خر

محمد ظاہر چر طبع ظرافت پسند لری او ہسی نکات بند ادا کا ہسی قطعہ چر انا کا

قطعه جو ابید

صحبت دیر از کار گوره منکر نشی دایر

تد مخد بغدادی اوس انسان سولی بشر

محمد خان لطرافت له محمد طاهر پو بنده و کا چه ستانوسم طاهر دی تو مطهرندی

بیت

محمد طاهر سی بیت دواید

خود تانده مطهر

زه و خان و تد طاهریم

ذکر عاشق پاکباز و انامی راز ملاح محمد ایاز میازی د دنیا ناک دی او پنهان
 او در کبندی ریاضت کا او پطریقیت کنی میدی د میان عبدالحکیم قدس سره
 الغزیز که شه هم یاصل د قند بار د بنا رسا کن دی مگر پهمیا شتو درک دی لکوره
 او سیاضت کا او پخصور د بزرگانو حاضرین دی او گو بنو کبندی پچا دت بخت
 وی نقد کا چه ملاح محمد ایاز پد شپوشپو وینس وی او پردبنتو او غرو گرنه
 ذکر کا ندی او دخیل پیر دستگیر پر مخ راسی ژیا کا ادسی وینا کا چه تا
 د نظا هرود جمال او کمال نلرم لکه نه تهنتم ملاح محمد ایاز بنده آواز لری او کا
 کله چه خیل اشعار پغنا سره لومی خلق ژیا وی او دیوان د اشعار وی
 د یرستین دی او نکات عارفانه پکینس ته سی روایت کا چه ملاح محمد ایاز که

پیغمبر و کین گزیده ای او دغو و وحشی او فرخنده از حیوانات ده تدضر ز سوی ملا
 عبدالحکیم چه دده شاکر زدی هسی و ایی چه تو میاشتی می استاد نرای کورتد
 اوزه دده پیلد بس گزیدیم پیغمبر و کس یو خای می ولیدل دشر بنا نولو گلد چه گزی
 او یو دبله سلگولی سره اپوی ماخان پت کا او پیغمبر کینی پنهان سوم چه شربان
 و لاری هغه خای تدور غلم او هلتدی همد ایاز و موند چه پدرا ند خوب بیده و
 او پیغمبر و وحشی حیوانات تو بیخ هزاره و در رسولی بلکه وینس سوی هم ند و ما چه لخبوب
 وینس کا او واقعه می ورتد بیان کا ده دوین هغه په چه ده زای بخت و دان وی
 و حیوانات تو پخا بنونه و رانیزی د حقیقی انسانیت مرتد هسی هسکده چه دیوانیت
 لاس هلتد نرسی او لکه نفس اماره چه د تقیض مطمئذ ثقه تبتی او فای کبزی
 هغسی هم و حیوانیت پد در یاب کینی لاهو مخلوقات د انسانیت سره بگره منی
 کرای او لدر پرتدی تبتی ملا محمد ایاز د شعر غنچه دیوان لری او دیر بند عارفاند
 اشعار ی کپینی جمع کوی وی چه زوی دغدیو شعر ربابی پد بیان د عارفاند نکاتو

رباعی

رانقل کا ندیم

دغد بند ده پد دنیا دانسان بر بند	ده هغه دی چه لری د عرفان بر بند
وری پد شروند کس دنا تیز هیوا بر بند	تجد زره چه ندی همر بند عرفان دی

ولد

راسد ثلثی د دنیا خون آباد
پر صحرا بهی بی کوزه اوره بنا د

محبت د آب و خاک دی بی بنیاد
کد زړه سپین وی د نر ای محبت

ولد

مکړه چا باندي تیرنه پچفا
دضای کور و گنیزه پوهی صفا

زړه د خوښ کړه د اینکې در شپا
دضای کور مورانه پد ستمو

ولد

بهد شوک دضای دینی لایق نزی
شوک چه خان ی نکا بهر ضاوت نزی

په د خان پیغم احمد وی عاشق نزی
یا بد خان یا بد جانان کا پر ستمد

ذکر د لوی واعظ ملاح محمد حافظ باریزی د عالم د محمد اکبر باریزی نوی دی
چه یقتضای پد کتبه خوا کسبی اوسی او علوم مرو بهی لوستی وی نقد کسبی استاد د
او بیجام گان کسب و بهی پورخ واعظ کا نویو اعظا مشهور سوی دی کله کله
پنخبطه کسبی چند اشعار هم وای پی به نول رضیحت دی یو کتاب ی کسبلی دی چه نوی
ی دی تحفه واعظ او پدی کتابی د تقوا اوز حد واعظ ند کسبلی او خلقه
ی امر به معروف اوشهی منکر کری دس محمد حافظ واعظ پر شپا ویو مشهور دی او

د پادشاه اولو یا نوبیح کنی هم د سزای امر بنکاره وای او پچاپروا نکوی
 پطریقیت کنی دیان نوزی صاحب مریدی او تدریس کا د اولیا مودتقه نقد بارش
 لایبان د علوم ی له مجلس حفی مونی او په حلقه د تدریس ی صاحبزوی دا و عظیمه
 بدله مار او ایشند او نقلی کره له تحفه و اعلا تحفه چه مسلمانان ی ولوی

بدله و عظیمه

کدی زړه عزای د بخت گلون
 وطن موبل دی آخر شو پر شیتا
 نوله مره او کی پامان خانون
 چه کر ی حرام سفد باطن کی دودی
 په لویه روح بی وی تور مخون
 شادوب کوه صبور پکار سه
 چه بی تو بنی نی پیدا سودون
 خدای بد و تاته په عفتب و گوری
 بی جای امیده بی پروا پلون

کم بخت مکوه پر دنیا و دنگون
 کم بخت موز یو ملیان پر دنیا
 هم بد بند بوسی را معلوم یعقبا
 کم بخت مکوه حرام چه بودی
 اعمال ی لوله یعقبا کی رودی
 کم بخت مکوه حرام قرار سه
 تو سبند دین و په پدی کار بار سه
 کم بخت مخی د حرام پر لوری
 کد کله زه غواری بنایت بنی لوری

ذکر دلفزالدین خان اندر دلفزالدین خان و محمد زمان خان زوی وی چه
 پزماندگینی دپادشاه مجاهد شاه حسین له غزنی راغی او بقصد کارساکن سو
 پتقتضا دطبع هاشمی چندی مدت دصدر دوران بهیادریان و رسید او بسلاطت
 دملرزمانو دپادشاه بطل الله منسلک سو تعلقه چه شجاعت او بهیادری سی
 بطینت گینی وه نو پد لرزه ورغوی دپادشاه او بهیادریان عایشان لحو اعزت
 ونوند او دستقیم بلعنا سره آشنا سو دلفزالدین خان اندر رسد اشعاروایی
 اوز مود دزمانی لحو زمانو شو کانه سی دیوان د اشعارو لری او دلفر تخلص کا
 الحق چه دلفر پزرم او بزیم دلفر خواند دی او دیارانو او موزونانو پهنج
 کهن مقبول پدی کتاب دده یود بدله پیادگار کاتبم چه نزانند دده لیاد
 خانی نه وی

بدله دلفزالدین خان

<p>که وی پد پند خوله همدغدی لغتاز دنیا چه در بنکاره ضعیله زیبا مخ دلمر باکی نا بلخه لغزوری همدغدا میدوار دنیا چه در پیشی دی خوارید ویر غون دی</p>	<p>دخوار عاشق ژر اهرام وی د اشکار دنیا د خوار عاشق مدعا داده که ژر باکی نا پهنج وصال کنی خوشحال و محبوب باکی نا دوی جینو بزید ضای بل کره اورون دی</p>
--	--

زیر آرام پد درسته شه گامدی خوبون دی
 دوی مینو پر زره ربانی داغون دی
 فخر اگا او پد تا نو پفریادون دی
 عاشقا نوزری مات کانزغین پنا
 پد وصال پامید هر عاشق او سید پنا
 د مینا نوزصال عین لوی اختر دیا
 د بلیتون اوردی پد پدوی سبب دیا

پر هیانو هر شهید دغم ناتاردینا
 چه پد ارمان د بنایسته زیبا محزون دی
 هر چه عاشق سی دهنو کله قرار دینا
 هر چه بنشیند بانذی پتری کله جویزینا
 کدی داندی عاشق هر ساعت بیمار دینا
 یو نوز نور لضر له چله بخته مرد دینا
 بسخ نجویزین دی د بلیتون کاری پراردینا

ذکر د برگزیده احمد ملا نوز محمد غلجی مشهور دی پد غلجی او پد غلجی کندی تونی دی
 د ملا محمد زوی دی اوس پد پیچوای کتب اوسمی علوم شرعی دی ویلی دی
 او قدری کاپر عمره دیر پوچ سری دی ایتا کفن او دقند لارینا د کندی پنجه کاله
 د ناندان عالی شان د حاجی میرفان دارقینو او کرمیونو نوز اوستا دو او نوز خزان
 ته د سرا پرده عصمتی درس کا ملا نوز محمد اشعار هم لری یو کتاب کی کندی دی
 پنا مه نافع مسلمین او پدی کتابی احکام شرعیه بیان کری دی د انا تاب
 کی کندی دی پنا مه د پادشاه بجهی شاه حسین اوله معتبره کتاب بود نقد اد اخلاق
 کی اخیستند کری دی ملا نوز محمد اوس پد پیچوای کندی تدریس کا تلمود شریف

او بخاری شریف او هدایا و کتوز او طریقه محمدیید او نوز مرد بد کتبه بد تدریس کولی
و انظم دده دی بد لصفحت کتبی محس

نظم د لصفحت

تدومن ژوندی پدین سی زما یاره | | تدژد فریاد کوه په شو کو کاره
استغفار تو بد کوه د خان و پاره | | تدیم خان ساند پناه غواری ناره

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

زه وکاتو ویی کرم زما ووره | | په سهار بیداری کړه آهز و گوره
ابده تدمی پچبا کتبی یا په اوره | | په ستا حال بد په تر رنگی له گوره

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

په هر وقت له سلمان دلداری کړه | | په درمید شپه کتبی دیره بیداری کړه
هم پر خپل صورت و تراره هم زاری کړه | | دا خپل خان لکه حساب تری بیزاری کړه

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

تد دروغ الابلا مکه دنیا کتبی | | دا د زیان دی زما جان پوچبا کتبی
ستا دیر سوددی درنگه و ایم شریک کتبی | | لکناهد خلاصی دیر دی پدعا کتبی

بیداری کړه په سهار کتبی زما دلداره

تد د خدای حکم مدغم و غاړه | | نیک اخلاق کړه تد طلب او بند خوی داره

تقریباً کہ خلیل صورت کرہ و پیر نامہ | | تہ لہ شخصہ می جو رسوی تن و بیجا رہ
 بیداری کرہ پیمہار کبھی ز ما دلدارہ

تہ امید کرہ در محبت تہ کجا جان | | در محبت دروازہ خلاصہ دہ جانان
 ہر سہار محبت ناز سی لہ اسمان | | مغفرت پیمہار غورہ لہ رحمان
 بیداری کرہ پیمہار کبھی ز ما دلدارہ

ذکر د شاعر طربن حافظ عبد اللطیف اشکزی د اشاعر پر مجمع کی دو خطا سر آمدی
 او پطرافت کی ہم پا صل دوستان دی پلا ری غلام محمد نو میدی قذ ہار تہ راغی بہ
 ما شور کبھی اوسیدی عبد اللطیف لہ کو پیمہوالی بچلم شروع و کرہ قرآن شریف ی
 حفظ کا اوشدہ پیر طبع لطیف ی در لودہ نوی ڈیر خواہہ اشعار و دیل پشور کی طبع
 طرافت تہ ما پلہ دہ فریما ہم ہی قصی او حکایتو ہر قلم کا پیر اوریدہ نکی عبرت ضعی کا
 و پند و نصیحت دی پطرافت کی مفید در موند کا او ہر کلمہ مجلس د اشایا نو پطرافت
 د د سرور دی کاتب المعروف کلمہ کلمہ دی دینی اد اشعار ی اروی اوس دشکو پیتو
 کالو دی اوسرہ دی پیر عمری پو بخ دی خود کواشی مترکا او مجلیان ی
 پد صحبت نشا ط بیامری پیمہار کبھی اشعار ارتجال لولی او قصی کا فیتہ
 کاتب المعروف د خدیوہ قصہ د دہ پیدی نقرانہ کبھی نقل کا پیر کتاب لہ طرافت
 ہم خالی نوی

قصه دسوی از داوین

غروب دینی یار از داوین او سوی قصه سوه

یوسوی داوین اشاسوه

یاری بری کوله یوله بلی یار اند سوه

اوین وویل چه سوی

بی تانی بنادی نسته شپه او وچ می پانده سوه

قول عمری صحبت کا

شیدی بلیتون نکایر لوله بلی م کد سوه

سوی و داوین پکور کی

قصه بی شروع کرده بر سههار تو بد نمند سوه

سوی تل سلید داوین و

خیلوی سوه سی تینگه چه بر پری پذیر مد سوه

اوین هم عزت دسوی کا

دیار دزیره دپاره بد مقبوله ند بلید سوه

یو ووخ سوی یلیستیا کره

خیلوانی را خبر کرده دسوی قول سلید سوه

نور از پیر خورده سوه

بچه هی همرا سو

نور از خورده قصه سوه

ای ز مایار نیکوئی

نور از خورده قصه سوه

دسوی سری الفت کا

نور از خورده قصه سوه

ژوندون ی پیرو کی

نور از خورده قصه سوه

دوستی کی دیر سپوش

نور از خورده قصه سوه

ساتنی دابروی کا

نور از خورده قصه سوه

داوین دپاری داکر

نور از خورده قصه سوه

ادبش را معنی دسوی کورتند |
 داتنگ پد بسی شان و پچی مذخای یوه گونزه سوه
 راوری ی خواریه و ه
 داتولد پیری را در لدد ادبش یوه گولده سوه
 ادبش وبری ولاری کورتند
 سوریانوی خای مذد لودی تولد شرمند سوه
 سوریانوی جمعیت کا
 ول ساود ادبش تقدی چه دوستی سره توده سوه
 چه بسوی اشنا ادبش سی
 دادبش دپاره بنایی چه پیدا یوماقده سوه
 هر شوک چه یارانی کا
 هر چالده مناسبه اشایی او طریقده سوه
 چه شوک مناسبه کار کا
 لد چیل قنره سمه و هر چا پینه را ادب دکوه

یوغاری ولید پورتند
 خوار خوزبه ققد سوه
 یوشه وه لبر و انبد وه
 خوار خوزبه ققد سوه
 ختدی سنو پورتند
 خوار خوزبه ققد سوه
 باسوی سلامت کا
 خوار خوزبه ققد سوه
 باید چه لبر چه بسوی
 خوار خوزبه ققد سوه
 چه پیل کا پیلجانی کا
 خوار خوزبه ققد سوه
 عبرت لدی گفتار کا
 خوار خوزبه ققد سوه

○ ○ ○

و کردار مستم دوران نیشاد عالی تبار ز بده از زمان سیدالخان ناصر
 محمد هوتک له الف خان ناصر روایت کا چه سیدالخان دابدال خان زوی او
 باری زوی ناصر دی چه پلاری او سیدی پد و یله کبش چه دواز یخا اسپر یوئی
 دی هغه وقت چه سلطان ملخی تومی استقلال وموند اوله غزنی تر حله اک
 ی حکومت کا نو باری زوی دابدال خان سره را غللی او پد اتغوی حکومت و کا
 ابدالحان د عادل خان تومی سره پد هغه وقت له بیگر بگی سره دقته بار چه د
 صفوی پادشاه محزا و جلگند و کرل اوندی پرینو چه پر کلالت حکومت و کا
 سیدالخان چه د تیگالی پلار زوی و سپهرات او شجاعت زده دروزگار سو
 او هغه وقت چه حاجی میرخان علیین مکان پقتد مار کبش گرین خان بیگر بگی
 ووازه سیدالخان ناصر د پستو د بنگر و سپه سالار و او دن نوستلی و علوم
 مروج بلکه فقه تغیر وضاحت حرف و نحو او فارسی کت چه د میر و مین خان پرتو
 کتی د صفوی بنگر دقتد بار د خلقه انتقام تدر اغللی نو سیدالخان ناصر
 و حاجی میرخان محزا د پستو سپه سالار و او شواری د صفوی بنگر چه تر هاب
 شیر و ورتل پدی لوتو بختو سیدالخان غالب او فاتح و او پد دلار و او شجاعت ی

شہرت و کا پھ حاجی میرخان علیین مکان وفات سوزید النخان عالیشان
 و شاہ محمود سپہ سالار سوا پر اصفہان ی یرغل و گادھو یا نو چنگو نزلو لو
 میدانو غالب او فاتح سرخوی اصفہان فتح کا او دہنمان ی مقہور دی
 نقل کا پھ سیدالخان ناصر پہ سجد وقت پھ پھ جنگو ی گرفتاری بندہ
 اولہ صیصہ بھری فراغ و اشٹاری ویل او دمشق سندھای کبلی اوس
 پھ پھ ہما تو د امور پھ اصفہان کفن بخت دی دشور ویلو فرصت ی نسد
 او درجی ی تیر پزی پھ سی جنگو پھ رستم ہم لحنی دار کا د سیدالخان
 لہ اشعارو تخی دغد بدلہ پھ زند کفن کا ہم پھ د آتاب ددہ لہ ذکر خالی
 لوی او دوی خان عالیشان بذکر مزین وی

بدلہ د سیدالخان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانسو + راتیر تر تہ قول پھانسو

نوزند وینیم پسترو + بہمان قول راتہ جانان سو

وی زلفی داوب دی کری پرمخ د راضیری کری

سوی اشرفی د پد تندی بانڈی پری کری + گزی پباغ کبھی لیلو نو کبھی نخری کری

پہ اور دوسو ہم یارہ راتہ اور تانہ ہوتا شو

میں پر اشنای ماکا شنید و ریح بد کریا بی تا

شہی دستمگاہ خوشحال زبون بزنجی کا + لندی لری دورخیو دبانو غش کاک

پر بارسی گورہ طعہ دو لبر دتیر بنان سو

میں پر لویو غرو می سرتر پد نیموشیو می

ووزی ارد وطن وطن پرین دی پر چولوشی + فریاد ناری وکاپا ورین پد نلیو می

وصال کی نصیب نسو گورہ زچ دک پد ارمان سو

ناری وہم عالم دشتی تر صجد

ناتوان و بلیتون سیم یو گرد نلرم دم + بیتاجی نفس نقری زاو زمانہ زچ بند

نظر پر ماغریب کرد پد تا خون می تا پچا نسو

شبحم پر گلو شکاری زما اسکی داری لاری

خواب می تا لغم زما پد مخکی لاری لاری + تمام شہلم تیرہ پیر اپناری ناری

سکارہ سوہ چر محنون سیم لیو توب می اوس بیانسو

بوستان بھی زیاد کی رنگین پد او بگور ماد کی

درد پر بار ملکوت دی پر لیل پچا شادی + پمینی تی زچ و شادی تدوایی چلا داد

نکلی بلیتون سیم زہ سیدال امی بیانسو

در سید خزانند پد بیان د بنحو پد شعرون ی ویلی دی

ذکر عدالت پناه نازو توغنی بسی نقل کا پد نازو د سلطان ملنج توغنی لوروه
 چه توغنی پد سلسله جوی بهغد کای تدر نزدی و چه تازی نو میزی سلطان ملنج
 پد بهغد وقت د غرضی تر جلک د اقوامو مشرد او پد استقلال ی حکومت کامعارض
 د ساری ی ندر لود او نازو پد کوچنی والی له میزنود پیتنوا اسپین بدیره علماء شخه نوست
 د کا او میره محی اریتذوه چه ناریندی میرانی او شجاعت او سخاوت تدر ایران د
 روایت دی له تقدراو یانوز چه سلطان ملنج و سورغره تدر نزدی چنگ کهن و مر
 اد صاحبی عادل چه د نازو دور و دپلار پان تقام جنگ تدر اولاب کلا او کوری نازو
 تدر پرینو او سپهغد وقت نازو توره پملا کره او د جنگ لیونو انا نوسره ی
 کوراد کلا له تاراک د د بنمانو و ساتل ماته ضیل پلور حکایت کا چه نازو
 پد سیمتیا او غربیانو سا فرانو چه پالند معروفه دن او هر وقت چه پد ژمی بد
 سا فرانو قافلای راغلی د نازو پیر کلا ی ابرول پد سو سو میلماغه بدی روز ل
 اودوی تری دودوی در کوله پنا چه بد کالی ندر لود لباسی در کاوه
 اود سخاوت نوسم ی له ضیر تر کوساند خپور سو نازو پیمال د بنالم سخا

هرگز و ده پدر دگرم خان و او دسوتگو بنالم ضیل چه سن درج پادشاهی دقتدار او
 اصفتان ددوی ده لدی شجره طیبه شجره دی او نازو خلودر زمان درلود چه مشرکی
 حاجی میرخان او نوز عبه العزیز خان او یحیی خان او عبد القادر خان دی
 بی روایت کا محمد کاتب الحرمه لختی پلاره چه نازو اما عابد همانه نبوی ده او خلیو
 زامنوتی یون عمر په اود اند شیدی و درگزی او چه علیین مکان حاجی میرخان
 تو لد سو ضربی ولید چه شیخ بیتهی رگه اهد علید ورتد وایسی دازوی بند تر بیت
 کد چه لوی سی لوی کارون بد دکا او پیزیارت دبیت الله بجان مشرف کا اولد سل
 بهی پیدا سی پادشاهان چه دین بردن کا فوجا چه میرخان چه وزیر پیدی موری
 پدیانت و عبادت سره لوی کا اود دین فرایضی لقول پر اوسم کال در در منوول
 او هر گد بهی ده ته نصیحت کا چه زوید د شیخ بیتهی نیکه قدس الله سره لقول ستا پنج
 کس دی لوی لمارون نوز چه لوی شی دضای عبادت اود خلق خدمت کرده ته
 ضای پیدا کرمی ددی دپاره چه لوی کارون تر سره کرمی او خلق الله بخدمت
 ستا آرام دکا روایت دی چه حاجی میرخان علیین مکان بد بروقت ویل چه
 زمانه ماته دلو یو کارو دکولو وصیت دکا زه بابد بهی کارون و کرم چه چه
 صد الله بجزی خوش دظالم نولد اللهم و شوره نوی مسجد و شکر و کرمه اودوی

حضای دابغه کار و پید ماته مورسپارلی و او وصیت ی کیری و د انوت د عبادو
 او بنده جانو خدمت و پید ماته سره کا زمانه پلارسی و ویل پید نازو انا علاوه پر سخاوت
 او شجاعت او عبادت بسی ارتقید و د پید د خدای تعالی فتح پینا جات ی دیر
 اشعار ویل ادیو دیوان ی درلود پید دوه زره بیتو نذیکینی ده او سله ی بندگات
 ادا کری او داسی ویلی و پید ناریندی هم فسی ویلی او د غدر باعی پیر د نازو
 (ناده ماله خیلد پلار اردید لی وه الحق پیر بند رباعی ده

رباعی

خاشاکی خاشاکی لسترگو خجیده	سحر گدوه د نرگس لیمه لاندہ
ده ویل ژوندی دی یوه نوله خجیده	ما ذیل شہ دی کبلی گدولی ژاری

رحمة الله على الماضين كلهم الي يوم الدين

گر د در شهوار عصمت جلیمه حافظار . جلیمه د خان علمین مکان نو شخالیان
 ختک لورده پیر د عبد القادر خان ختک سکه خور کیده زمانه پلارسی روایت کا
 پید نه بنوته ولا رسم پهنه وقت د اپننه ژوندی ده او د خیل پلار پیر ژوندی
 رو بجه علوم ولوستل او بیا د شیخ سعدی لاهوری رحمة الله علیه مریده سوه او
 بنیل پلار پیر عبد القادر خان پیر لاسی بیعت د کا پیر بجه هم د شیخ دوران

خلیفه

تلیف و روایت کا پیر حلیمہ بی بی فاضلہ اور عارفہ بیگم دہ او پد سرا پر دہ
 د عصمت ناستدہ میرہ ی نذی کری اور خالق عبادت کا او دخیل درور عبدالقادر
 خان پکور کبھی لورونجو تدرستل کا او قرآن عظیم ی ہم پیاد دی زما پلار وویل
 پیر حلیمہ بی بی پد پنتو بند اشعار ہم دایمی او پخیل عصر سر آمد اقران دہ
 او موزونان د پنتوی اشعار خوبنوی د لفظ او طریقت کتبی قول
 دوستلی دی او سی دایمی پد مشکلات د شعری شریف او مکتوبات د حضرت
 امام ربانی قدس سرہ صل کوی د حلیمی پد اشعار کبھی مجازی عشق بڑھنکاری
 بلکہ قول شعروندی د صیقت پر لاردی او د محبوب حقیقی صفت کا دغد
 یوہ بدلدی زما پلار ماتد وویل پد پخرا نذ کبھی د انعلوم رتد اللہ علیہا

غزل

دانشای بفرخوبند سہی شان شوم	چو سببم پیر ممتاز کد فرجهان شوم
پیری کر مہ ستا پلید سر فرارزد	شاخواند پخو رنگد در حمان شوم
پیر مجازی دایا زولاری لڑ پند	سر بلند د تر محمود غزنوی سلطان شوم
دیر چاوتد پیر گورم وارہ دی دی	د جمال پیر مند اروی شادمان شوم

غیر فخری نثر در بحر شوا | پر خلیل و پر عدو باندی یکسان شوم

حلیمی دغا زکریات لحد شو

چہ دی بیل بیارہ نکا پد گمان شوم

ذکر د عارفہ کاملہ بی بی نیکنجندہ داعصمت پناہ او عارفہ د اہل دین شیخ

فائدہ داد لورودہ بقوم محوزی چہ پدا شغز کبسی کورنی او پلار نیکند دمن زبوا

مرشدان وہ ہسی و ایسی کاتب الحروف محمد چہ زما پلار روایت کا چہ شیخ

امام الامین خلیل غور یا خلیل پچیل کتاب اولیای افغان ہسی کبلی دی چہ

شیخ الحداد لوی ولی و اولوری نیکنجندہ چہ پتحتیق ہم نیکنجندہ عارفہ بنجندہ

وہ علوم دینی و اولوستل او پر ریاضت او عبادت د خدای عترت کا چہ

۹۵۱ ہجری پد جبالہ د نکا پد شرعی د شیخ قدم قدم س اللہ سرہ را غلہ

چہ د خرابہ محمد زابہ خلیل متی زوی و او عارف د خدای و پد

۹۵۶ ہجری لد بطن غوث الزمان قطب دوران شیخ میان قاسم افغان پد بدنی

نس پیدا سو او د شیخ بمعرفت د خدای شہرت و کا چہ پد ہند او پستونخوا

شہور سو نقل کا چہ شیخ امام الامین ہم ددی عرفالہ اولاد دی او دی

کتاب اولیای افغان ہسی کابندی چہ بی بی نیکنجندہ چہ د خدای عارفہ اور اجد

د زمانی ده یو کتاب ی کبلی دی چه نوم ی دی ارشاد الفقرا او پد دی کتاب
 ی سی لضموتند لیشرویلی دی چه فقر او عباد الله ته مفید دی دا کتاب
 په ۱۶۹۹ هجری تمام سوی دی اوز ما پلاری لشفه لیدی وه پد بنو کبلی
 سفه وقت چه دی تملی و لپسره د سفه کهای دغه شعرونه له سفه کتاب ز مال
 دیلار پیاده وه په مادله حنی نقل کرل چه کتاب می پد کر د عارفه دوران
 رنگین وی

مثنوی په لضموت کبلی

نظاره پر باطن سپین	پزیره بنا دشی ای مومن
پزیره تیگ شده یقین	نظاره پر بد پانظره کرد
خودنمای مشه خود بین	شکر صبر پر هر حال کرده
که خبر شی له سبحین	بشده و روح بد پزیره ای
دبی نماز او دبی دین	سبحین کهای د خودنمای
یا الله العالین	له سفه کهای امان را کی

بل لضموت و لهما ایضا

لوزی لوزی وینا پر پریده	دضا ای حق ته غایه کبلین ده
-------------------------	----------------------------

پا خلاص کی کُنی لیرده
 سرد یار پر رضا کنسیرده
 زره پنکر دیار بلیرده
 اوس لیر کی کُنی ریزده
 کد او سنی کد دیرده
 دلقا پر لوری پسی زده

دینا پاته له هر چاده
 قوت لری پیا نکی
 حان لب خودی ترغورده
 کل دنیا بد و بندشی
 لول غواری مسجون
 دنیا ترک همه که پوه کی

ولها ایضا "رحمها الله

بی خدمت ی هو سیزده
 ونیکی ته ولا ریزده
 بدی مکره و پو پیزده
 دباران پدود و ریزده
 لانا را تیریزده
 پزار یو ته ژر ریزده
 له غضب و ویریزده
 پطلب ی و بنوریزده

پطلب ی و دریزده
 لجمله بد و لغت کرده
 پدینگی کنی اخلاص کرده
 پرگناه لده اوسترگده
 چه یارب العالمین
 خدای برحم تیا و کا
 بی پروا و خدا تیه شد
 برغذ فعل چه ی حق دی

ذکر

ذکر دیر منی و حسب او نسب بی بی زینب اطال اللد بقا بها
 بی بی زینب و حاجی میرزا نعلین مکان لوروه چوله کورینوالی ی
 پحرم کی دعصمت او عفت لوست و کاپله بنده چه قرآن کریم ی
 ولوست دالحکام اسلامی او فقه کتا بوندی هم ولوستل او دفاری
 مشهور کتب ی ضبط کرل استا دعلومی ملا نور محمد علی دی چه دیر
 عمری مخدراتو تد درصم درس لوستی دی هسی روایت کاپر بی بی زینب
 دیره بو بنیاره او همهها تو دامور و عالمه بنجد ده او دپادشا حجه
 شاه حسین پامرو کی تد بیر کا او برکله پرای صاحب مشکلات دامور و حل کا
 او پادشاه دزمان ی پیچر و عمل کا اولفایح ی ادوری دار مشهور در حدیث
 بنده شردن هم وای بی او دموز و نانو او شاعرانو قدر کا دو اوین د
 مشرا برکله لولی او لمضامین شیرین ی کام شیرین کا عمر لعیادت
 خدای او تلاوت و قرآن شریف تیردی او مخدراتو درصم دپادشا
 تد درس او کسبل او لوستل و ربنی نقل کاپر د شاه محمود بخت مکان
 دمرگ حال قضا بهر تد را درید نو دپادشاه خاندان عالیشان لول بخبر

او محض را تو در محرم سازی اد غلبی کا بی بی زینب چه واقعه در ورور
 وفات و اوریدله دیره غنجد سوه او پد تلاوت دقرآن اولمانخدی
 تسکین وکا دتلی دیره او هسی ویرندی پویر دخیل ورور مرحوم دو پله
 چه زه ی دلته نقد کوم خدای تعالی دفتول کا ندان عایشان دپادشاه
 ظل الله ژوندی دلری او خوبش

مرثیه د شاه محمود صفت آشیان

بنخ سو چه ورور تیر له نیا سونا	قندار دله پتر یا سونا
ز په می پویر کی قبلا سونا	چه شاه محمود لاما جلا سونا

دارون جهان راند تورتم دینا + زره د بلیتون پتیخ کر م دینا

هونگ غنجن پدی ماتم دینا + دیا پهی تاج بو برهم دینا

چه شاه محمود تیر له نیا سونا	قندار دله پتر یا سونا
------------------------------	-----------------------

شوان و میره دتوری جنگ ونا + دلا د کام پنام ونگ ونا

دبمن لره پوینو زنگ ونا + پرمیدان شیر ویا پلنگ ونا

افسوس چه مرگ دده پچرا سونا	قندار دله پتر یا سونا
----------------------------	-----------------------

محمود ندیوزی خور ژاری + پیر مرگ دتول کللی کور ژاری
خلوان لاشه پامچاد دور ژاری + بکر سپاه د پبی سپور ژاری

پینتون دیتول پوادیللا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اصفهان پاتق تاج لشکر عالم + پیر شاه محمود سونن پگور عالم
دپنتون کور سوتاره تور عالم + رانق دمنجن بلا پیخور عالم

چد پامچا ولا پینتون گدا سونا قذ بار واره پتریا سونا

بکر سوخو پینتون ولادی اریا + پنجا ورو غای کا شاه محمود عالیان
پاتق سوخت و تاج دتول اریا + زریه ی راسو پیر سو کا خوشی دمنجان

وایسی پینتون اوس بی پامچا سونا قذ بار واره پتریا سونا

اسمان بیاد شستم کا شر گند + دشلاوه تا پیر دپنتون و پیرند
دمنجن دیاز عوبد پیر کا نوزند + پیر شاه محمود د کا یقبر کی بند

پیر کور عوبد شور و غوغا سونا قذ بار واره پتریا سونا

هو کور ژاری شاه محمود شاه سونا + پینتو ستاسی لوی سپاه شه سونا
در اصفهان تر فراخ شه سونا + پامچا پیر و صفت پناه شه سونا

دپنتو پیرتم فنا سونا قذ بار واره پتریا سونا

محمود خوران دی ولی دلا کی ما + لخت قنای تدریث سوی جلا
اصفهان ولی پاتر سونا لتا + سردر پورته کره پد شکری اعدا

دبمنن ولای بیاشا وضو سونا قذ بارواره پشرا سونا

اورم ناری دغمم پد کرین فریاد + پنتون پیرگ دشا محمود سو بر باد
زبون پد قتل هو جان من سونا بنا + دساندوبغ دی پد راور مینی با

ما تم زده پیر و برنا سونا قذ بارواره پشرا سونا

ورور مقودتا حولا کی جنت + درد کی تا تده پلسه مرگ راحت

روح دوه سبنا دپلوی ورج دقتا + مخ دوه رونه دغه ای پمهر و رحمت

دخالت و صم تل پشرا سونا قذ بارواره پشرا سونا

کردشاعره برگزیده زرغوند زرغوند دلا دین محمد کاکم لورده پد پنجوا سی

کسبی اوسید د او پلاری وکا تحصیل دعلم موا و دفضاحت الکلامی زده کرل

او دفضا و اشاری دلو تسل زرغوند پجباله دسعد الارضان نوزری وه پد نوزریالی

زمانی هلدود او لول علم و هنر خاندان و مامده سی نقل و کار ما پلار پد زرغونی

دشیخ صالح الدین سودی رحمة الله علیه کتاب دبوستان لول پد پشوشو نظم کا اونوم

یو بوستان د پښتو په کتاب یې په سند ۹۰۳ هجری قمری پائیدو رساوه
 او ټول نکات عارفانه او ضایح حکماندی په پښتو کمرل علاوه پر دې زرغونی
 لفظ اشعار او غزلون هم وویل او پزیره د فضیله شهرت وکاسی په موزونانو
 د روزگار بهی اشعار لوستل او د پښتو په بوستان بهی سیرت کا او طونه دیند
 او بیضت بهی لؤل لؤل بهی وایې په زرغوند کی لداره بنجوه د خطی نورانه
 و او کاتبانو بهی له حسن خط اقسام د خط زده کول زما پلاد بهی وویل
 په په سند ۱۱۰۲ هجری قمری ما د زرغونی پخط بوستان د پښتو ولید په خیل اشعار
 پخپل بنده خط بهی کښلی و چه خطری خط ته عاجزی کا او دغد و کایت له بنده
 کتاب زما پلار رحمت الله علیه پیا دو په زه ی پخوانه کښی کا بز م
 حکایت له بوستان د پښتو

چه لاشا تو هم خوبه ده
 بانیزید چه و رویدار
 پکوشه کښی تیریدنی
 را چه کړی نا پام
 پامیرو پخا ورو خیر

او دیدلی چی مقده ده
 دا ختر پورخ سهار
 له صام را و تکی
 ایری خاوری چا لبام
 پنج او سری سو گلیم

دخیل بخ پر پاکید و سو
 چید پاور کی سہم نسکور
 یاد بربن شکوہ کوم
 لہ لوی نی شان پر یکر
 خدا یتد نسی کرای کتل
 لوضرہ پکار نندہ

بایزیر پشکر کینوسو
 چیدزہ ویریم دبل اور
 لہ ایر و بد شد بد ویرم
 ہو پو بانو خان ایر کی
 تو کچہ خاندگری تل
 لوی تل یگفتار نندہ

قراضح بد سر لوی کا
 تکبر بد تل خور کا

ذکر دعفت ہمراہ رابعہ حال ددی شاعرہ ماتہ ندی معلوم سوی
 فولب شد چید بنگارہ ده منجد ہسی دہ چید اشاعرہ دقتہ ہر وہ او پدوران
 محمد بابر پادشاہی ترونہ کا ہسی وایسی چید اشعار کی میر و دیوانی
 درلود دغدیوہ مہلہ رباعی ماتہ صدیق اور فیقحہ طاہر ہجر یانی وویلہ
 چیدزہ ی دقتہ پنجر اندہ را نقل کوم

رباعی

پایور دغم کی سوی ایرون کا	آدمی مٹکی و تدر استون کا
نوم ن د بغه د لند بلیتون کا	دوزخ ی روح کا پر مخ د مٹکی

خاتمہ کتاب پد بیان د حال دکاتب الحرف

حقیر فقیر محمد بنو آل - مولف ددی کتاب

ایسی محمد زوی داد و دخان زوی دقادر خان بقوم ہونک پہ زمونہ کہ ہول
 اصل شاہی مرغ و وہ پہ زمانیکہ قادر خان لہنہو شاہی راغی سیوی تڑاہ سبتہ
 و سیدی سبتہ خدمت پہ تانسانا دغیب او قسمت راغی و دقتد ہار پتخرا کتو
 پکای د کو کران استونکہ کولہ او پیشدی وزارت تاد در خان دیر مٹری
 و سین د ۷۷ کالو پہ سہ ۱۵۸۱ لہد بگری و نات سوا او پہ سبتہ ہی چہ کو کران
 نزمیری بیخ سو زما پلار چہ داد و دخان نزمیری پلار ۲۹ لہد بگری پوغند نوزان
 نزمیری ایلی او پہ آوان د صباوتی علوم لوستکی و او پتخل مٹری پوزوانا
 او فصحا و علما و نامہ نہاوند او دیر مٹری قند ہار تملی او د کسی نزون او بن

او درین او پیروز اولوز شایون کی لیدی و بهذ وقت چدرخان عیلم مکان
 حاجی میرخان یقیند بارگین دگرگین خان سره جنگون کرل نوز ما پلا ارم پد
 جنگو کی طبری و درمره کجک نولد قدیم زما معرفت لدی خاندان دیردی
 او اخصای لرم پزیره ^{بیل} ^{کمال} ^{عقل} ^{کند} ^{بجرون} ^{پیر} ^{دصفوی} ^{پادشاه} ^{بندری} ^{پرفقده} ^{بار}
 راغلی نود صحت مکان حاجی میرخان لخوا از ما پلا اولاب اولفران اوستیان
 باو طقت اولوز شایوی پیتانه ده حاجی میرخان مددته راوغوشل اولده بند
 پیتو سره ی مرکی و کمره و دیر پیتانه د نوز و اوبارگرو او اسحق زوی طبری
 کرل دخان او پر ضرورتی بیرغل و کا او پدوغو جنگو زما پلا ده حاجی میرخان
 جنت مکان لخوا سپه سالار و پله وفات ده حاجی میرخان مریم مغفور
 زما پلا رید ^{۳۶} ^ه ^{هجری} ^{وفات} ^{سوا} ^{او} ^{یک} ^{کران} ^د ^{خیل} ^{پلا} ^{سره} ^{بنخ} ^{سو}
 دغد محرم ^ه ^{طیبه} ^{طیبه} ^{مستقیم} ^{در} ^{لوده} ^{او} ^{کله} ^{بی} ^{شرون} ^{هم} ^{ویل} ^{چه}
 دنده تیمنا دده دوی رباگی راویم اودار باگی بصفت د تجنیس بی نظر

رباعی

دی او پله فصاحت هم مثل طبری

په اور بل کی لمبی لوی حال ی بل سی

چند دچا پزیردی اور دینی بل سی

داور بل بیند که تل دزیره تیل سی

اور دینی کلامی دزیره لاسینی

رباعی

رباعی ولد ارفیض^۱ رحمه الله تعالی

کدی وینی وینی تل شاشی له زرد و شخه ثورک چه دینی تاله لئو انویا و یرو شخه
درد و له زرد کدی وینی وینی شاشی چه کور و دغم لوی دلی تاله کور و شخه

اوس چه دی بز حال دپلار اونیکه و کینس زو فیصل حال هم کاریم او دفر اسی
لید ونگی پیچروم زمار اناگ دی نابودی دنیا تری یعنی قرلدی واقع سوی و پی
۱۳ در حبس ارباب سده ۱۰۸۴ هجری بکوکران کینی اوسن تو دتیز و رسیدم نزی
پلار دوسی رانده شروع کار او ترا تسلیم کال محمد و عمری و دستل احکام
دین او فقه او اصول او تفسیر او دفتحات علوم که قانید او عرض او
بیان او معانی او نوز چه زبا پلار مرحوم وفات سو اوزه پد تقاضا دپادشاه ظل الله
دامت سلطنته شاه حسین را علم دقتت ارباب رتد او ترا اوسد به نظر کیمیا ان
دپادشاه اسلام بادیم او هر کله با صان او مرخت ددی خانه ان ^{عالش}
مرطبه سیم عمری تیریزی پلوستلو او کینلو دکتا بوله منختو دهان بلبه بهر ^{دین}
او وز چه می هم خوبی نکا بیلدی اشغالو پد بل شتر پدی اوقا تو دعر چه می تیرک
هو شوکتا بون می و کینل چه یوله دغو شخه دغه خزانده او نوز دادی یو کتاب

کتب علمی پد بیان و علوم و فضیلت چه خلاصه الفصاحت بالمدسی او بدست
 کتاب حی فتل علوم و فضیلت پد پستو و خیلو پستو طابا نزد پاره نزل سه کربل
 بل کتابی کتب علمی پد بیان و طبابت او علاج چه خلاصه الطبکی نوزم دی پد
 ۱۳۹ هجری قمری دی فد کتاب دپاد شاه عالم پناه مد ظله مخ تد پیش کا
 سل طلاوی ی ماته صلعه تا ادبر کله دلسی مرامم دپار شان ددی فقیر غریب بحق
 دیردی او ارکان دولت ابد مدت هم پردی فقیر درمست نظر کا خاص بیا
 ها در خان عالیجان پهر من درخ یقند بار دغرباو پرسر تطل درمست دی فائق
 دی عمر و میرا مال دیو دیوان دا شکار و هم سد چه پردی وقت کی مرزد او مدون
 سوی دی او غزنونه او قصابه ادربای لری کله چه طبع قاهر میل دشتر او دنیا
 کاشخون کاتب هم او موزونان در روز محاری خوشبوی کله چه دستان ستاینده
 سبب زده او پوین لری کار عار کار کا نوز پنجرانده کی می خیل احوال و کیش چه
 دی کتاب و یونگی مانه دعا و کا او هر وقت می پد دعا یاد کا خیلدی یوه غزل
 هم دلته دمنوشی بطور کاتب هم چه پر صفحه در روز محار - یادگار وی نوز
 شاعر می پدیوان کبیری یونان دی شایقان دعلم او شغری لیدیوان لولی

غزل د کاتب الحروف غفر الله ذ بزوبه

ساقی پاخده سره ملودک یوجام را	سالمخ نا آراسم بیم آراسم را
بیلده میبود بشارتنداری حکم	پیرلی سود غزنی بنده پیغام را
دنیا پا تده بنادی مویوگری ده	یوگری می غزنی کدی کدی انعام را
د بلیتون پتاریکوکی می زده شین سو	رنا لمر د جامه د میو نطلام را
ناکامیود و نیای کام را تریخ کا	پدی غزب کا کام ترصد و مانا کام را
نه نشاط سته مستی سته نرنندی	اصه سم انه سفد او بد علی الود اسم را

پا و بوی سوره زورگی بز شدر انود که

محمد ته آوردک یوسپی جام را

تمت القاب بعون الملک الوکال بهم اغفر وارحم لکاتبه وقار دمن ند حق علینا
 والصلوة والسلام علی رسولک وعلی آله واصحابه اجمعین کتاب تمام
 پورخ د جمعی ۶۴ د شوال المکرم ۱۱۴۲ هجری بقند بار سن او موص

محمد هوتک بهم فارغ البان سو الحمد لله مره اکثر

تاریخ دهم ماه برح الاول سنه کبیرار و دو صد و شست و پنج هجری که نوشته بود

از مجرت رسول خدا صلی الله علیه و سلم بدستخط حفیز فیز شیراز نقیصر

نوز محمد فروتنی برای عالیجناب رفعت بجایگاه مردار عالی تبار مردار

مهدول خان قلمی فریاد هر که خواند دعا طلح دارم

ز انکه من بنده گنجه گورم این کتاب را از اقرا ناس محمد عباس

قوم نامی در شهر کوهستان بلوچستان خاص از برای عالیجناب تجارت نشان

حاجی عمرا بر قوم هوتکی قلمی کرده ۳۰۳ هجری با استیصال تمام قلمی شد

کتابخانه عمومی کوهستان

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**